መጽሐፊ መሣፍንት

 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19

 20
 21

ምዕራፍ 1

ለ ንዲህም ሆነ፤ ኢያሱ ከሞተ በኋላ የእስራኤል ልጆች። ከነዓናውያንን ለመውጋት ማን በፊት ይወጣልናል? ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ።

- ² ፤ እግዚአብሔርም። ይሁዳ ይውጣ፤ እነሆ፥ ምድሪቱን በእጁ አሳልፌ ሰጥቻለሁ አለ።
- ³ ፤ ይሁዳም ወንድሙን ስምዖንን። ከነዓናውያንን እንወጋ ዘንድ ከእኔ ጋር ወደ ዕጣዬ ውጣ÷ እኔም ደግሞ ከአንተ ጋር ወደ ዕጣህ እሄዳለሁ አለው። ስምዖንም ከእርሱ ጋር ሄደ።
- ⁵ ፤ አዶኒቤዜቅንም በቤዜቅ አገኙትና ተዋጉት፤ ከነዓናው*ያንንና* **ፌ**ርዛው*ያንንም መ*ቱአቸው።
- ⁶ ፤ አዶኒቤዜቅም ሸሸ፤ አሳድደውም ያዙት፥ የእጁንና የእግሩንም አውራ ጣት ቈረሑ።
- ⁷ ፤ አዶኒቤዜቅም። የእጃቸውና የእግራቸው አውራ ጣት የተቈረጡ ሰባ ነገሥታት ከገበታዬ በታች ፍርፋሪ ይለቅሙ ነበር፤ እኔ እንዳደረግሁ እግዚአብሔር እንዲሁ መለሰልኝ አለ። ወደ ኢየሩሳሌምም አመጡት፥ በዚ*ያ*ም ሞተ።
- ⁸ ፤ የይሁዳም ልጆች ኢየሩሳሌምን ተዋግተው ያዙእት፥ በሰይፍ ስለትም *መ*ቱአት፥ ከተማይቱንም በእሳት አቃ**ሐ**ሉአት።
- ⁹ ፤ ከዚያም በኋላ የይሁዳ ልጆች በተራራጣው አገርና በደቡቡ በኩል በቈላውም ውስጥ የሚኖሩትን ከነዓናውያንን ሊወጉ ወረዱ።
- ¹⁰ ፤ ይሁ-ዓም በኬብሮን የሚኖሩትን ከነዓናው*ያንን* ሊወጋ ሄደ። የኬብሮንም ስም አስቀድሞ ቂር*ያ*ትአርባቅ ነበረ። ሴሲንና አኪ*መንን* ተላሚንም ገደሉ።
- ¹¹ ፤ ከዚያም የዳቤርን ሰዎች ሊወጋ ሄደ፤ አስቀድሞም የዳቤር ስም ቅርያትሤፍር ነበረ።
- 12 ፲ ካሌብም። ቅርያትሤፍርን ለሚ*ሙ*ታና ለሚይዝ ልጀን ዓክሳን አ*ጋ*ባዋለሁ አለ።
- ¹³ ፤ የካሌብም ትንሽ ወንድም የቄኔዝ ልጅ ጎቶ*ንያ*ል ያዛት፤ ልጁንም ዓክሳን አ*ጋ*ባው።
- ¹⁴ ፤ እርስዋም ወደ እርሱ በመጣች ጊዜ ከአባትዋ እርሻ እንዲለምን መከረችው። እርስዋም ከአህያዋ ወረደች፤ ካሌብም። ምን ፌለግሽ? አላት።
- ¹⁵ ፤ እርስዋም ፡፡ በረከትን ስሐኝ፤ በደቡብ በኩል ያለውን ምድር ሰጥተኸኛልና የውኃ ምንጭ ደግሞ ስሐኝ አለችው ፡፡ ካሌብም ላይኛውንና ታችኛውን ምንጭ ሰጣት ፡፡
- ¹⁶ ፤ የቄናዊው የሙሴ አማት ልጆችም ከይሁዳ ልጆች *ጋ*ር ዘንባባ ካለባት ከተማ ተነሥተው ከዓራድ በደቡብ በኩል ወ~~ዓ~~ለው ወደ ይሁዳ ምድረ በዓ ወሙ፤ ሄደውም ከሕዝቡ ጋር ተቀመሙ።
- ¹⁷ ፤ ይሁዳም ከወንድሙ ከስም*Pን ጋር ሄ*ደ፥ በጽፋት የተቀመጡትንም ከነዓናው*ያንን መቱ*፥ ሌጽመውም አጠ~~ፋ~~አት። የከተማይቱንም ስም ሔርማ ብለው ጠሩአት።
- ¹⁸ ፤ ይሁዳም ጋዛንና ዳርቻዋን÷ አስቀሎናንና ዳርቻዋን÷ አቃሮንንና ዳርቻዋን ያዘ።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም ከይሁ*ዳ* ጋር ነበረ፤ ይሁዳም ተራራማውን አገር ወረሰ፤ በሽለቆው የሚኖሩት ግን የብረት ሰረገሎች ነበሩአቸውና ሊያወጣቸው አልቻለም።

- ²⁰ ፤ ሙሴም እንደ ተናገረ ለካሌብ ኬብሮንን ሰጡት፤ ከዚያም ሦስቱን የዔናቅ ልጆች አወጣ።
- ²¹ ፲ ነገር ግን በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ኢያቡሳው*ያንን* የብንያም ልጆች አላወጡአቸውም፤ ኢያቡሳው*ያን*ም ከብንያም ልጆች ጋር እስከ ዛሬ ድረስ በኢየሩሳሌም ተቀምጠዋል።
- ²² ፤ የዮሴፍም ወገን ደግሞ በቤቴል ላይ ወጡ÷ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ነበረ።
- ²³ ፤ የዮሴፍም ወገን ቤቴልን የሚሰልሉ ላኩ። አስቀድሞም የከተማይቱ ስም ሎዛ ይባል ነበር።
- ²⁴ ፤ ጠባቂዎቹም እንድ ሰው ከከተማ ሲወጣ አይተው። የከተማይቱን መግቢያ አሳየን፥ እኛም ቸርነት አናደርግልሃለን አሉት።
- ²⁵ ፲ የከተማይቱንም መግቢያ አሳያቸው፥ ከተማይቱንም በሰይፍ ስለት መቱ፲ ያንን ሰውና ወገኖቹን ግን ለቀቁአቸው።
- ²⁶ ፤ ሰውየውም ወደ ኬጢያውያን ምድር ሄደ÷ በዚያም ከተማን ሠራ÷ ስምዋንም ሎዛ ብሎ ጠራት። እስከ ዛሬም ድረስ ስምዋ ይህ ነው።
- ²⁷ ፲ ምናሴም የቤትሳንንና የመንደሮችዋን፥ የታዕናክንና የመንደሮችዋን፥ የዶርንና የመንደሮችዋን፥ የይብለዓምንና የመንደሮችዋን፥ የመጊዶንና የመንደሮችዋን ሰዎች አላወጣቸውም፤ ነገር ግን ከነዓናውያን በዚያ አገር በመቀመጥ ጸኦ።
- ²⁹ ፲ ኤፍሬምም በጌዝር የተቀመጡትን ከነዓናው*ያን*ን አላወጣቸውም፤ ነገር ግን ከነዓናው*ያን* በመካከላቸው በጌዝር ተቀመጡ።
- ³⁰ ፤ ዛብሎንም የቂድሮንንና የነህሎልን ሰዎች አላወጣቸውም፤ ነገር ግን ከነዓናው*ያን* በመካከላቸው ተቀመጡ~~ት~~ ግብርም የሚገብሩስት ሆኑ።
- ³¹ ፲ አሴርም የዓኮንና የሲዶንን የእሕላብንም የእክዚብንም የሒልባንም የአ<mark>ፌ</mark>ቅንም የረአብንም ሰዎች አላወጣቸውም።
- ³² ፤ በዚያችም ምድር የተቀመጡትን ከነዓናው*ያ*ን አላወጡአቸውምና በመካከላቸው የአሴር ልጆች ተቀመጡ።
- ³³ ፲ ንፍታሌምም የቤትሳሚስንና የቤትዓናትን ሰዎች አላወጣቸውም፥ በምድሩም በተቀመጡት በከነዓናው*ያን* መካከል ተቀመጡ፤ ነገር ግን የቤትሳሚስና የቤትዓናት ሰዎች ግብር የሚንብሩለት ሆኦ።
- ³⁴ ፤ አሞራው*ያን*ም የዳንን ልጆች ወደ ተራራጣው አገር *እንዲያ*ፈገፍጉ አስገደዱአቸው፥ ወደ ሽለቆውም *እንዳ*ይወርዱ ክለክሉአቸው።
- ³⁵ ፲ አሞራው*ያን* በሔሬስ ተራራና በኤሎን በሸዓልቢምም በመቀመጥ ጸኦ፲ ነገር ግን የዮሴፍ ቤት እጅ ከበደች÷ አስገበረቻቸውም።
- ³⁶ ፤ የአሞራውያንም ድንበር ከአቅረቢም ዐቀበት ከጭንጫው ጀምሮ እስከ ላይ ድረስ ነበረ*።*

- የእግዚአብሔርም መልአክ ከጌልገላ ወደ ቦኪም ወጥቶ እንዲህ አለ። እኔ ከግብፅ አውጥቻቸኋለሁ፥ ለአባቶቻችሁም ወደ ማልሁላቸው ምድር አግብቻችኋለሁ፤ እኔም። ከእናንተ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን ለዘላለም አላፌርስም፤
- ² ፤ እናንተም መሠዊያቸውን አፍርሱ እንጂ በዚህች ምድር ከሚኖሩ ሰዎች *ጋ*ር ቃል ኪዳን አታድርጉ አልሁ። እናንተ ግን ቃሌን አልሰጣችሁም፤
- ³ ፤ ይህንስ ለምን አደረጋችሁ? ስለዚህም። ከፊታችሁ አላወጣቸውም፥ ነገር ግን ያስጨንቋችጏል፥ አማልክቶቻቸውም ወጥ*መ*ድ ይሆኑባችጏል አልሁ።
- ⁴ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ይህን ቃል ለእስራኤል ልጆች ሁሉ በተናገረ ጊዜ ሕዝቡ ድምፃቸውን አንሥተው አለቀሱ።
- ⁵ ፤ የዚያንም ስፍራ ስም ቦኪም ብለው ሐፍት፤ በዚያም ለእግዚአብሔር ሥዉ።
- ⁶ ፤ ኢያሱም ሕዝቡን ባሰናበተ ጊዜ የእስራኤል ልጆች ምድሪቱን ሊወርሱ ወደ እየርስታቸው ሄዱ።
- ⁷ ፤ ኢያሱም በነበረበት ዘመን ሁሉ÷ ለእስራኤልም ያደረገውን ታላቁን የእግዚአብሔርን ሥራ ሁሉ ባዩት÷ ከኢያሱ በኋላ በነበሩ ሽማግሌዎች ዘመን ሁሉ÷ ሕዝቡ እግዚአብሔርን አመለኩ።

- ⁸ ፤ የእግዚአብሔርም ባሪያ የነዌ ልጅ ኢያሱ ዕድሜው *መ*ቶ አሥር ዓመት ሲሆነው ሞተ።
- ⁹ ፤ በተራራማውም በኤፍሬም አገር በገዓስ ተራራ በስሜን ባለችው በርስቱ ዳርቻ በተምናሔሬስ ቀበሩት።
- ¹⁰ ፤ ትውልድ ሁሉ ደግሞ ወደ አባቶቻቸው ተከጣቹ፤ ከእነዚያም በኋላ እግዚአብሔርን ለእስራኤልም ያደረገውን ሥራ ያላወቀ ሌላ ትውልድ ተነሣ።
- ¹¹ ፤ የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ የሆነ ነገር አደረጉ፥ በላሊምንም አ*መ*ለኩ።
- 12 ፤ ከግብፅ ምድርም ያወጣቸውን የአባቶ ቓቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ተዉ፥ በዙሪያቸውም ካሉት ከአሕዛብ አማልክት ሌሎችን አማልክት ተከተሉ፥ ሰንዱላቸውም፤ እግዚአብሔርንም አስቈሑ።
- ¹³ ፤ እግዚአብሔርንም ትተው በኣልንና አስታሮትን አ*መ*ለኩ።
- ¹⁴ ፤ የእግዚአብሔርም ቍጣ በእስራኤል ላይ ሃደደ÷ ወደ ማረኩአቸውም ማራኪዎች እጅ አሳልፎ ሰጣቸው፤ በዙሪያቸውም ባሉት በጠላቶቻቸው እጅ አሳልፎ ሰጣቸው÷ ጠላቶቻቸውንም ከዚያ ወዲያ ሊቋቋሙ አልቻሉም።
- ¹⁵ ፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረ÷ እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ እንደማለ÷ ወደ ወጠብት ሁሉ የእግዚአብሔር እጅ ትከፋባቸው ነበረች፤ እጅግም ተጨነቁ።
- ¹⁶ ፤ እግዚአብሔርም *መ*ሳፍንትን አስነሣላቸው፥ ከሚጣርኩአቸውም እጅ አዳኑአቸው።
- ¹⁷ ፤ ሌሎች አማልክትን ተከትለው አመነዘሩ ሰገዱላቸውም እንጂ መሳፍንቶቻቸውን አልሰሙም፤ አባቶቻቸውም ይሄዱበት ከነበረ መንገድ ፌጥነው ፊቀቅ አሉ፤ አባቶቻቸው ለእግዚአብሔር ትእዛዝ እንደ ታዘዙ እንዲሁ አላደረጉም።
- ¹⁸ ፤ እግዚአብሔርም መሳፍንትን ባስነሣላቸው ጊዜ እግዚአብሔር ከመስፍኦ ጋር ነበረ፤ እግዚአብሔርም ስለሚጋፉአቸውና ስለሚያስጨንቋቸው በጩኸታቸው ያዝን ነበርና በመስፍኦ ዘመን ሁሉ ከጠላቶቻቸው እጅ አዳናቸው።
- ¹⁹ ፤ መስፍኦ ግን ከሞተ በኋላ ይመለሱ ነበር፥ ሌሎችንም አጣልክት በመከተላቸው እነርሱንም በጣምለካቸውና ለእነርሱ በመስገዳቸው አባቶቻቸው አድርገውት ከነበረው የከፋ ያደርጉ ነበር፤ የእልከኝነታቸውን መንገድና ሥራቸውን አልተዉም ነበር።
- ²⁰ ፤ የእግዚአብሔርም ቊጣ በእስራኤል ላይ አደደ÷ እንዲህም አለ። ይህ ሕዝብ ለአባቶቻቸው *ያ*ዘዝሁትን ቃል ኪዳን ስለ ተላለፉ÷ ድምፄንም ስላልሰሙ አባቶቻቸውም እንደ ጠበቁ÷
- 21
- ²² ፤ ይሄዱባት ዘንድ የእግዚአብሔር*ን መንገ*ድ ይጠብቁ ወይም አይጠብቁ *እንደ ሆነ እ*ስራኤልን እፊትንባቸው ዘንድ÷ ኢያሱ በሞተ ጊዜ ከተዋቸው አሕዛብ አንዱን ሰው *እ*ንኳ ከእንግዲህ ወዲህ ከፊ*ታ*ቸው አላወጣም።
- ²³ ፤ እግዚአብሔርም እንዚህን አሕዛብ አስቀረ÷ ፌጥኖም አላወጣቸውም÷ በኢያሱም እጅ አሳልፎ አልሰጣቸውም።

- **ከ**ከነዓናውያንም ጋር መዋጋት ያላወቁትን እስራኤልን በእነርሱ፤
- ² ፤ ይፊትናቸው ዘንድ፥ በፊትም ሰልፍን ያልለ*መ*ዱ የእስራኤል ልጆች ትውልድ *መዋጋ*ትን ያውቁና ይጣሩ ዘንድ እግዚአብሔር ያስቀራቸው አሕዛብ እንዚህ ናቸው፤
- ³ ፤ አምስቱ የፍልስጥኤጣው*ያን መኳንን*ትት ከነዓናው*ያን*ም ሁሉት ሲዶናውያንምት ከበላልአርሞንዔም ተራራ ጀምሮ እስከ ሐጣት *መ*ግቢያ ድረስ በሊባኖስ ተራራ የሚኖሩትም ኤዊያውያን።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔር በሙሴ እጅ ለአባቶቻቸው ያዘዘውን ትእዛዝ መስማታቸው እንዲታወቅ እስራኤል ይፈተኑባቸው ዘንድ እነዚህ ቀሩ።
- ⁵ ፤ የእስራኤልም ልጆች በከነዓናው*ያን* በኬጢያውያንም በአሞራውያንም በፌርዛውያንም በኤዊያውያንም በኢያቡሳውያንም መካከል ተቀመጡ።
- ⁶ ፤ ሴት ልጆቻቸውንም አገቡአቸው፥ እነርሱም ሴቶች ልጆቻቸውን ለወንዶች ልጆቻቸው ሰጡ፥ አማልክቶቻቸውንም አመለኩ።
- ⁷ ፤ የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ የሆነውን ነገር አደረጉ፥ አምላካቸውንም እግዚአብሔርን ረስተው በኣሊምንና አስታሮትን አመለኩ።

- ⁸ ፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቍጣ በእስራኤል ላይ አደደ፥ በመስጴጣምያ ንጉሥ በኵሰርስቴም እጅ እሳልፎ ሰጣቸው፤ የእስራኤልም ልጆች ለኵሰርስቴም ስምንት ዓመት ተገዙለት።
- ⁹ ፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኾ፤ እግዚአብሔርም የሚያድናቸውን አዳኝ የካሌብን የታናሽ ወንድ*ሙን* የቄኔዝን ልጅ ጎቶንያልን እስነሣላቸው።
- ¹⁰ ፤ የእግዚአብሔርም መንፌስ በእርሱ ላይ መጣ፥ በእስራኤልም ላይ ይፈርድ ነበር፤ ለሰልፍ ወጣ፥ እግዚአብሔርም የመስጴጦምያን ንጉሥ ኵስርስቴምን በእጁ አሳልፎ ስጠው፤ እጁም በኵስርስቴም ላይ አሸነፊች።
- ¹¹ ፤ ምድሪቱም አርባ ዓመት ዐረፊች፤ የቄኔዝም ልጅ ጎቶንያል ሞተ።
- ¹² ፤ የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እንደ ገና ክፉ ሥራ ሠሩ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ስለ ሠሩ እግዚአብሔር የሞዓብን ንጉሥ ዔግሎምን በእስራኤል ላይ አበረታባቸው።
- ¹³ ፤ የአሞንን ልጆችና አማሌቅን ወደ እርሱ ሰበሰበ፤ ሄዶም እስራኤልን መታ÷ ዘንባባም ያለባትን ከተማ ያዙአት።
- ¹⁴ ፤ የእስራኤልም ልጆች ለምዓብ ንጉሥ ለዔግሎም አሥራ ስምንት ዓመት ተገዙለት።
- ¹⁵ ፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እግዚአብሔርም ብ*ንያጣዊውን የጌራን* ልጅ ናዖድን ግራ*ኙን* ሰው አዳኝ አስነሣላቸው፤ የእስራኤልም ልጆች በእርሱ እጅ ወደ ሞዓብ ንጉሥ ወደ ዔግሎም ግብር ላኩ።
- ¹⁶ ፤ ናዖድም ሁለት አፍ ያለው ርዝመቱ አንድ ክንድ የሆነ ሰይፍ አበጀ፥ ከልብሱም በታች በቀኝ ጭኦ በኩል አደረገው።
- ¹⁷ ፤ ለምንብም *ንጉሥ* ለዔግሎም ግብሩን አቀረበ፤ ዔግሎምም እጅግ ወፍራም ሰው ነበረ።
- ¹⁸ ፤ ግብሩንም ማቅረብ በጨረስ ጊዜ፥ ግብር የተሸከሙትን ሰዎች ሰደደ።
- ¹⁹ ፲ ናዖድ ግን በጌልገላ ከነበሩት ትክል ድንጋዮች ዘንድ ተመልሶ። ንጉሥ ሆይ፥ የምሥጢር ነገር አለኝ አለ፲ ንጉ**ሥም። ዝም በል አለ፲ በዙሪያውም የቆ**ሙት ሁሉ ወጡ።
- ²⁰ ፤ ናዖድም ወደ እርሱ ቀረበ፤ እርሱም በሰገነት ቤት ለብቻው ተቀምጦ ነበር። ናዖድም። የእግዚአብሔር መልእክት ለእንተ አለኝ አለ። ከዙፋኑም ተነሣ።
- ²¹ ፤ ናዖድም ግራ እጁን ዘርግቶ ከቀኝ ጭኦ ስይፉን ወስደ÷ ሆዳንም ወጋው፤
- ²² ፤ የሰይፉም እጀታው ደግሞ ከስለቱ በኋላ *ገ*ባ፤ ስቡም ስለቱን ከደነው÷ ሰይፉንም ከሆ*ዱ መ*ልሶ አላወጣውም፤ በኋላውም ወጣ።
- ²³ ፤ ናዖድም ወደ ደርቡ ወጣ፥ የሰገነቱንም ደጅ ዘግቶ ቈለፈው።
- ²⁴ ፤ ናዖድም ከሄደ በኃላ ባሪያዎቹ መጡ፤ የሰግነቱም ደጅ ተቈልፎ ባዩ ጊዜ። ምናልባት በሰግነቱ ውስጥ ወገቡን ይሞክር ይሆናል አሉ።
- ²⁵ ፤ እስኪያፍሩም ድረስ እጅግ ዘገዩ፤ የሰግነቱንም ደጅ እንዳልክሬተ ባዩ ጊዜ መክሬቻውን ወስደው ከሬቱ÷ እነሆም÷ ጌታቸው በምድር ወድቆ ሞቶም አገኙት።
- ²⁶ ፤ በዘገዩበትም ጊዜያት ናዖድ ሸሽ፥ ትክል ድንጋዮቹንም አለፈ፥ ወደ ቤይሮታም አ*መ*ለጠ።
- ²⁷ ፤ በመጣም ጊዜ በተራራማው በኤፍሬም አገር ቀንደ መለከት ነፋ፤ የእስራኤልም ልጆች ከእርሱ *ጋ*ር ከተራራማው አገር ወረዱ፥ እርሱም በፊታቸው ሄደ።
- ²⁸ ፤ እርሱም። እግዚአብሔር ጠላቶቻችሁን ሞዓባውያንን በእጃችሁ አሳልፎ ሰጥቶአልና ተከተሉኝ አላቸው። ተከትለውትም ወረዱ፥ ወደ ሞዓብም የሚያሻግረውን የዮርዳኖስን መሻገርያ ያዙ፥ ማንንም አላሳለፉም።
- ²⁹ ፲ የዚ*ያን* ጊዜም ከሞዓብ አሥር ሺህ የሚያህሉትን፥ **ጕልማሶ**ችና ጽኦዓን ሁሉ*፥ መቱ፤ እን*ድ እንሷ አላመለጠም።
- ³⁰ ፤ በዚያም ቀን ሞዓብ ከእስራኤል እጅ በታች ተዋረደ፤ ምድሪቱም ሰጣንያ ዓመት ዐረራች።
- ³¹ ፲ ከእርሱም በኃላ የዓናት ልጅ ሰሜ*ጋ*ር ተነሣ፥ ከፍልስጥኤማው*ያን*ም ስድስት *መ*ቶ ሰው በበሬ መውጊ*ያ* ባደለ፲ እርሱም ደግሞ እስራኤልን አ*ዓ*ነ።

- **ና** ዖድም ከሞተ በኋላ የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እንደ ገና ክፉ ሥራ ሠሩ።
- ² ፤ እግዚአብሔርም በእሶር በነገሠው በከነዓን ንጉሥ በኢያቢስ እጅ እሳልፎ ሰጣቸው፤ የሠራዊቱም አለቃ በአሕዛብ አሪሶት የተቀመጠው ሲሣራ ነበረ።
- ³ ፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ ዘጠኝ መቶ የብረት ስረገሎች ነበሩትና፥ የእስራኤልንም ልጆች ሀያ ዓመት ያህል እጅግ ያስጨንቃቸው ነበር።
- ⁴ ፤ በዚያ ጊዜም ነቢይቱ የለፊዶት ሚስት ዲቦራ በእስራኤል ላይ ትራርድ ነበረች።
- ⁵ ፤ እርስዋም በተራራማው በኤፍሬም አገር በራማና በቤቴል መካከል ካለው የዲቦራ ዛፍ ከሚባለው ከዘንባባው በታች ተቀምጣ ነበር፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እርስዋ ለፍርድ ይወጡ ነበር።
- ⁶ ፤ ልካም ከቃዴስ ንፍታሌም የአቢኒኤምን ልጅ ባርቅን ጠርታ። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር። ሄደህ ወደ ታቦር ተራራ ውጣ፥ ከአንተም ጋር ከንፍታሌምና ከዛብሎን ልጆች አሥር ሺህ ሰዎች ውሰድ፤
- ⁷ ፤ እኔም የኢያቢስን ሥራዊት አለቃ ሲሣራን ሰረገሎቹንም ሕዝቡንም ሁሉ ወደ አንተ ወደ ቂሶን ወንዝ እስባለሁ፥ በእጅህም አሳልፌ እሰጠዋለሁ ብሎ አላዘዘህምን? አለችው።
- ⁸ ፤ ባርቅም ። አንቺ ከእኔ *ጋ*ር ብትሄጇ እኔ እሄዳለሁ፤ አንቺ ግን ከእኔ *ጋ*ር ባትሄጇ እኔ አልሄድም አላት ።
- ⁹ ፤ እርሷም። በእውነት ከአንተ *ጋ*ር እሄዳለሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሲሣራን በሴት እጅ አሳልፎ ይሰጣልና በዚህ በምትሄድበት *መንገ*ድ ለአንተ ክብር አይሆንም አለችው። ዲቦራም ተነሥታ ከባርቅ *ጋ*ር ወደ ቃዴስ ሄደች።
- ¹⁰ ፤ ባርቅም ዛብሎንንና ንፍታሌምን ወደ ቃዴስ ጠራቸው፥ አሥር ሺህም ሰዎች ተከትለውት ወጡ፤ ዲቦራም ከእርሱ ጋር ወጣች።
- ¹¹ ፤ ቄናዊውም ሔቤር ከሙሴ አጣት ከኦባብ ልጆች ከቄናው*ያ*ን ተለይቶ ድንኳኦን በቃዴስ አጠንብ በጻዕናይም እስከ ነበረው እስከ ትልቁ ዛፍ ድረስ ተከለ።
- ¹² ፤ የአቢኒኤምም ልጅ ባርቅ ወደ ታቦር ተራራ እንደ ወጣ ለሲሣራ ነገሩት።
- ¹³ ፤ ሲሣራም ሰረገሎቹን ሁሉ÷ ዘጠኝ *መ*ቶ የብረት ሰረገሎች÷ ከእርሱም ጋር የነበሩትን ሕዝቡን ሁሉ ከአሪሶት ወደ ቂሶን ወንዝ ሰበሰባቸው።
- ¹⁴ ፤ ዲቦራም ባርቅን። እግዚእብሔር ሲሣራን በእጅህ እሳልፎ የሚሰጥበት ቀን ዛሬ ነውና ተነሣ፤ እነሆ፥ እግዚእብሔር በፊትህ ወጥቶእል አለቸው። ባርቅም አሥር ሺህ ሰዎች ተከትለውት ከታቦር ተራራ ወረደ።
- ¹⁵ ፤ እግዚአብሔርም ሲሣራን ሰረገሎቹንም ሁሉ *ሥ*ራዊቱንም ሁሉ ከባርቅ ፊት በሰይፍ ስለት አስደነገጣቸው፤ ሲሣራም ከሰረገላው ወርዶ በእግሩ ሸሽ።
- ¹⁶ ፤ ባርቅም ሰረ<mark>ገሎ</mark>ችንና ሥራዊቱን እስከ አሪሶት ድረስ አባረረ፤ የሲሣራም ሥራዊት ሁሉ በሰይፍ ስለት ወደቀ፤ አንድ እንኳ አልቀረም።
- ¹⁷ ፤ በእሶር ንጉሥም በኢያቢስና በቄናዊው በሔቤር ቤት መካከል ሰላም ነበረና ሲሣራ በእግሩ ሽሽቶ ወደ ቄናዊው ወደ ሔቤር ሚስት ወደ ኢያዔል ድንኳን ደረሰ።
- 18 ፲ ኢያዔልም ሲሣራን ለመገናኘት ወጥታ። ግባ፥ ጌታዬ ሆይ፥ ወደ እኔ ግባ፤ አትፍራ አለችው። ወደ እርስዋም ወደ ድንኳንዋ ገባ፥ በመጉናጸፊያዋም ሸፊነችው።
- ²⁰ ፤ እርሱም። ከድንኳኦ ደጃፍ ቁሚ፤ ሰውም *መ*ጥቶ። በዚህ ሰው አለን? ብሎ ቢጠይቅሽ አንቺ። የለም ትዪዋለሽ አላት።
- ²¹ ፤ የሔቤርም ሚስት ኢያዔል የድንኳን ካስማ ወሰደች፥ በእጅዋም *መዶሻ ያዘች፥* ቀስ ብላም ወደ እርሱ ቀረበች፤ በጆሮግንዱ ካስማውን ቸንከረች፤ እርሱም ደክሞ እንቀላፍቶ ነበርና ካስማው ወደ መሬት ጠለቀ፥ አርሱም ሞተ።
- ²² ፤ እነሆም፥ ባርቅ ሲሣራን ሲያባርር ኢያዔል ልትገናኘው ወጥታ። ና የምትሻውንም ሰው አሳይሃለሁ አለችው። ወደ እርስዋም ገባ፥ እነሆም፥ ሲሣራን ወድቆ ሞቶም አገኘው፥ ካስጣውም ከጆሮግንዱ ውስጥ ነበረ።
- ²³ ፤ በዚያም ቀን እግዚአብሔር የከነዓንን ንጉሥ ኢያቢስን በእስራኤል ልጆች ፊት አዋረደ።
- ²⁴ ፤ የከነዓንን ንጉሥ ኢያቢስንም እስኪያጠፉ ድረስ በከነዓን ንጉሥ በኢያቢስ ላይ የእስራኤል ልጆች እጅ እየበረቃች ሄደች።

- **በ**ዚያም ቀን ዲቦራና የአቢኒኤም ልጅ ባርቅ እንዲህ ብለው ተቀኝ።
- ² ፤ በእስራኤል ውስጥ መሪዎች ስለ መሩት ሕዝቡም ነፍሳቸውን በፌቃዳቸው ስለ ሰጡት እግዚአብሔርን አመስግኦ።
- ³ ፤ ነገሥታት ሆይ፥ ስሙ፤ መኳንንት ሆይ፥ አድምጡ፤ እኔ ለእግዚአብሔር እቀኛለሁ፥ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ።
- ⁴ ፤ አቤቱ፥ ክሴይር በወጣህ ጊዜ፥ ከኤዶምያስም *ሜዳ* በተራ*መ*ድህ ጊዜ፥ ምድሪቱ ተናወጠች፥ ሰ*ጣያ*ቱም አንመበጠቡ፤ ደመናትም ደግሞ ውኃን አንመበጠቡ።
- ⁵ ፤ ተራሮች ከእግዚአብሔር ፊት የተነሣ ቀለጡ፥ ያም ሲና ከእስራኤል አምላክ ከእግዚአብሔር ፊት የተነሣ።
- ⁶ ፤ በዓናት ልጅ በሰሜ*ጋ*ር ዘ*መንት* በኢያዔል ዘ*መን መንገዶች ተቋረጡ፤ መንገደኞች በስርጥ መንገድ ይሄዱ ነበር።*
- ⁷ ፤ እንዊ÷ ዲቦራ÷ እስክትንሽ ድረስ÷ ለእስራኤልም እናት ሆንሽ እስክትንሽ ድረስ÷ ኃያላን በእስራኤል ዘንድ አንሱ÷ አለቁም።
- ⁸ ፤ አዲሶች አማልክትን መረጡ፤ በዚያ ጊዜ ሰልፍ በበሮች ሆነ፤ በእርባ ሺህ በእስራኤል ዘንድ ጦርና ጋሻ አልታየም።
- ⁹ ፤ ልቤ ወደ እስራኤል አለቆች ነው፥ በሕዝቡ *መ*ካከል ነፍሳቸውን በፈ*ቃዳ*ቸው ወደ ሰጡት፤ እግዚአብሔርን አመስግኦ።
- ¹⁰ ፤ በነጫጭ እህዮች ላይ የምትጫኦ፥ በወላንሳ ላይ የምትቀ*መ*ጡ፥ በ*መንገ*ድም የምትሄዱ፥ ተናገሩ።
- ¹¹ ፤ በማጠጫው መካከል ካሉት ከቀስተኞች ጩኸት ርቀው፥ በዚያ የእግዚአብሔርን ጽድቅ፥ በእስራኤል ላይ የግዛቱን ጽድቅ ይጫወታሉ፤ ከዚያም በኃላ የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ በሮች ወረዱ።
- ¹² ፲ ንቂት ንቂት ዲባራ ሆይ፤ ንቂት ንቂት ቅኔውን ተቀኚ፤ ባርቅ ሆይት ተነሣ፤ የአቢኒኤም ልጅ ሆይት ምርስህን ማርክ።
- ¹³ ፤ በዚያ ጊዜ የቀሩት ወደ ኃያላኑና ወደ ሕዝቡ ወረ*ዱ*፤ እግዚአብሔርም ስለ እኔ በኃያላን ላይ ወረደ።
- 14 ፤ በአማሌቅ ዘንድ ሥር የነበራቸው እነርሱ ከኤፍሬም፥ ብንያም ሆይ፥ በሕዝብህ መካከል ከአንተ በኋላ ወረዱ፤ አለቆች ከማኪር፥ የንጉሥንም ዘንግ የሚይዙ ከዛብሎን ወረዱ።
- ¹⁵ ፤ የይሳኮርም አለቆች ከዲቦራ *ጋ*ር ነበሩ፤ ይሳኮርም እንደ ባርቅ ነበረ፤ ከእግሩ በኃላ ወደ ሸለቆው ቸኰሉ፤ በሮቤል ፌሳሾች አጠንብ ብዙ የልብ *ማመንታት* ነበረ።
- ¹⁶ ፲ መንጎች ሲያፍዋጩ ለመስጣት በበጎች ጕረኖ መካከል ለምን ተቀመጥህ? በሮቤል ፈሳሾች አጠገብ ታላቅ የልብ ምርምር ነበረ።
- 17 ፤ ገለዓድ በዮርዳኖስ ማዶ ተቀመጠ፤ ዳንም ለምን በመርከብ ውስጥ ቀረ? አሴርም በባሕሩ ዳር ተቀመጠ፥ በወንዞቹም ዓርቻ ዐረፌ።
- ¹⁸ ፤ ዛብሎን ነፍሱን ወደ ሞት ያሳለ**ፈ ሕዝብ ነው**÷ ንፍታሌምም በአገሩ ኮረብታ ላይ ነው።
- ¹⁹ ፲ ነገሥታት መጡ፥ ተዋጉም፲ በዚያ ጊዜ በመጊዶ ውኆች አጠባብ በታዕናክ የስነዓን ነገሥታት ተዋጉ፲ የብር ዘረፋም አልወሰዱም።
- ²⁰ ፤ ከዋክብት ከሰማይ ተዋጉ፤ በአካሄዳቸውም ከሲሣራ *ጋ*ር ተዋጉ።
- ²¹ ፤ ከዱሮ ጀምሮ የታወቀ ያ የቂሶን ወንዝ፥ የቂሶን ወንዝ ጠርሳ ወሰዳቸው። ነፍሴ ሆይ፥ በኃይል እርገጪ።
- ²² ፤ ከኃያላን ግልቢያ ብርታት የተነሣ የፌረሶች ጥፍሮች ተቀጠቀጡ።
- ²³ ፤ የእግዚአብሔር መልአክ። ሜሮዝን እርገሙ፤ እግዚአብሔርን በኃያላን መካከል ለመርዳት÷ እግዚአብሔርን ለመርዳት አልመጡምና የተቀመጡባትን ሰዎች ልጽማችሁ እርገሙ አለ።
- ²⁴ ፤ የቄናዊው የሔቤር ሚስት ኢያዔል ከሴቶች ይልቅ የተባረከች ትሁን፤ በድንኳን ውስጥ ከሚኖሩ ሴቶች ይልቅ የተባረከች ትሁን።
- ²⁵ ፤ ውኃ ለመነ፥ ወተትም ሰጠችው፤ በተከበረ ዳካ እርሳ አቀረበችለት።
- ²⁶ ፤ እጅዋን ወደ ካስማ÷ ቀኝ እጅዋንም ወደ ሠራተኛ መዶሻ አደረገች፤ በመዶሻውም ሲሣራን መታች÷ ራሱንም ቸነከረች፤ ጆሮግንዱንም በሳች÷ ኅዳችውም።
- ²⁷ ፤ በእግሮችዋ አጠንብ ተደፋ÷ ወደቀ÷ ተኛ፤ በእግሮችዋ አጠንብ ተደፋ÷ ወደቀ፤ በተደፋበት ስፍራ በዚ*ያ* ወድቆ ምተ።

- ²⁸ ፲ ከመስኮት ሆና ተመለከተች፲ የሲሣራ እናት በሰቅሰቅ ዘልቃ። ስለ ምን ለመምጣት ሰረገላው ዘገየ? ስለ ምንስ የሰረገላው መንኰራኵር ቈየ? ብላ ጮኸች።
- ²⁹ ፤ ብልሃተኞች ሴቶችዋ መለሱላት፤ **እርስዋ ደግሞ ለራስዋ እንዲህ ብላ መለ**ሰች።
- ³⁰ ፤ ምርኮ አግኝተው የለምን? ተካፍለውስ የለምን? ለእ*ያንዳንዱ* ሰው ምርኮ አንዲት ወይም ሁለት ቈነጇጅት፤ ለሲሣራ ምርኮ ልዩ ልዩ ያለው ልብስ፥ በአንገትጌ ላይ በሁለት እጥፍ የተጠለፌ ዝንጕርጕር ልብስ።
- ³¹ ፤ አቤቱ÷ ጠላቶችህ ሁሉ እንዲሁ ይጥፉ፤ ወዳጆችህ ግን ፀሐይ በኃይሉ በወጣ ጊዜ እንደሚሆን÷ እንዲሁ ይሁኑ። ምድሪቱም እርባ ዓመት ያህል ዕረፊች።

- የ እስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ፤ እግዚአብሔርም በምድያም እጅ ሰባት ዓመት አሳልፎ ሰጣቸው።
- ² ፤ የምድያምም እጅ በእስራኤል ላይ ሐነከረች፤ ከምድያምም የተነሣ የእስራኤል ልጆች በተራራ ላይ <u>ጕ</u>ድዓድና ዋሻ ምሽግም አበጁ።
- ³ ፤ እስራኤልም ዘር በዘሩ ጊዜ ምድ*ያጣውያን* አጣሌቃውያንም በምሥራቅም የሚኖሩ ሰዎች ይመጡባቸው ነበር፤
- ⁴ ፤ በእነርሱም ላይ ይስፍሩ ነበር÷ እስከ *ጋ*ዛም ድረስ የምድሩን ቡ*ቃያ ያጠ*ፉ ነበር÷ ምግብንም ለእስራኤል አይተዉም ነበር፤ በግ ወይም በሬ ወይም እህያ ቢሆን አይተዉም።
- ⁵ ፤ እንስሶቻቸውንና ድንኳኖቻቸውን ይዘው በብዛት እንደ እንበጣ ሆነው ይመጡ ነበር፤ ለእነርሱና ለግመሎቻቸውም ቊጥር አልነበራቸውም፤ ምድሪቱንም ያጠፉ ዘንድ ይመጡ ነበር።
- ⁶ ፤ ከምድያምም የተነሣ እስራኤል እጅግ ተጠቁ፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ።
- ⁷ ፤ እንዲህም ሆነ፤ የእስራኤል ልጆች በምድያም ምክንያት ወደ እግዚአብሔር በጮኹ ጊዜ፥
- ⁸ ፤ እግዚአብሔር ወደ እስራኤል ልጆች ነቢይ ላከ፥ እርሱም አለ። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔ ከግብፅ ምድር አወጣኃችሁ፥ ከባርነትም ቤት አስለቀቅኃችሁ፤
- ⁹ ፤ ከግብፃው*ያን*ም እጅ፥ ከሚጋፉአችሁም ሁሉ እጅ አዳን**ኃ**ችሁ፥ ከፊታችሁም አሳደድጏቸው፥ አገራቸውንም ሰመጏችሁ፤
- ¹⁰ ፤ እናንተንም። እኔ አምላካችሁ እግዚአብሔር ነኝ፤ በምድራቸው የተቀመጣችሁባቸውን የአሞራያውያንን አማልክት አትፍሩ አልኋችሁ። እናንተ ግን ድምፄን አልሰማችሁም።
- ¹¹ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ መጥቶ በዖፍራ ባለችው ለአቢዔዝራዊው ለኢዮአስ በነበረችው በአድባሩ ዛፍ በታች ተቀመጠ፤ ልጁም ጌዴዎን ከምድ*ያ*ማው*ያን* ለመሸሸግ በወይን መጥመቂያው ውስጥ ስንዴ ይወቃ ነበር።
- ¹² ፤ የእግዚአብሔርም *መ*ልአክ ለእርሱ ተገልጦ። አንተ ጽኦዕ ኃያል ሰው÷ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው አለው።
- ¹³ ፤ ጌዴዎንም። ጌታዬ ሆይ፥ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ይህ ነገር ሁሉ ለምን ደረሰብን? አባቶቻችንስ። እግዚአብሔር ከግብፅ አውጥቶናል ብለው ይነግሩን የነበረ ተአምራቱ ወዴት አለ? ወዴት አለ? አሁን ግን እግዚአብሔር ትቶናል፥ በምድያማውያንም እጅ አሳልፎ ሰጥቶናል አለው።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም ወደ እርሱ ዘወር ብሎ። በዚህ በጕልበትህ ሂ**ድ፥ እስራ**ኤልንም ከምድያም እጅ አድን፤ እንሆ፥ ልኬሃለሁ አለው።
- ¹⁵ ፲ እርሱም ፡፡ ጌታ ሆይ፥ እስራኤልን በምን አድናለሁ? ወገኔ ከምናሴ ነገድ ከሁሉ ይልቅ የተጠቃ ነው፤ እኔም በአባቴ ቤት የሁሉ ታናሽ ነኝ አለው ፡፡
- ¹⁶ ፤ እግዚአብሔርም ፡፡ በእርግጥ ከአንተ *ጋ*ር እሆናለሁት ምድያምንም እንደ አንድ ሰው አድርገህ ት*መ*ታለህ አለው ፡፡
- ¹⁷ ፤ እርሱም። በአንተ ዘንድ ሞገስ ካገኘሁ÷ የምትናገረኝም አንተ እንደ ሆንህ ምልክት አሳየኝ፤
- ¹⁸ ፲ ወደ አንተም እስክመለስ ድረስ፥ ቍርባኔንም አም**ተቼ እስካቀርብልህ ድረስ፥ እባክህ፥ ከዚህ አትላወስ** አለው። እርሱም። እስክትመለስ ድረስ እቆያለሁ አለ።
- ¹⁹ ፤ ጌዴዎን ገባ የፍየሉንም ጠቦት የኢፍ *መ*ስፈሪያም ዱቄት የቂጣ እንጎቻ አዘጋጀ፤ ሥጋውን በሌጣት አኖረት መረቁንም በምንቸት ውስጥ አደረገ፥ ሁሉንም ይዞ በአድባሩ ዛፍ በታች አቀረበለት።
- ²⁰ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ። ሥጋውንና የቂጣውን እንጎቻ ወስደህ በዚህ ድንጋይ ላይ አኑር÷ መረቁንም

አፍስስ አለው። እንዲሁም አደረገ።

- ²¹ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ በእጁ ያለውን የበትሩን ጫፍ ዘርግቶ ሥጋውንና የቂጣውን እንጎቻ አስነካ፤ እሳትም ከድንጋዩ ውስጥ ወጥቶ ሥጋውንና የቂጣውን እንጎቻ በላ። የእግዚአብሔርም መልአክ ከዓይኦ ተሰወረ።
- ²² ፤ ጌዴዎንም የእግዚአብሔር መልአክ እንደ ሆነ አየ፤ ጌዴዎንም። አቤቱ አምላኬ ሆይ፥ ወዮልኝ፤ የእግዚአብሔርን መልአክ ፊት ለፊት አይቻለሁና አለ።
- ²³ ፤ እግዚአብሔርም። ሰላም ለአንተ ይሁን፤ አትፍራ፤ አትሞትም አለው።
- ²⁴ ፤ ጌዴዎንም በዚያ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ÷ ስሙንም። እግዚአብሔር ሰላም ብሎ ጠራው። እርሱም እስከ ዛሬ ድረስ ለአቢጌዝራውያን በምትሆነው በዖፍራ አለ።
- ²⁵ ፤ እግዚአብሔርም በዚያ ሌሊት። የአባትህን በሬ÷ ሰባት ዓመት የሆነውን ሁለተኛውን በሬ÷ ውሰድ÷ የአባትህ የሆነውንም የበኣል መሠዊያ አፍርስ÷ በእርሱም ዙሪያ ያለውን የማምለኪያ ዐፀድ ቍረጥ፤
- ²⁶ ፤ በዚያም ኮረብታ እናት ላይ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር መሠዊያ አሳምረህ ሥራ ሁለተኛውንም በሬ ውሰድት በዚያም በቈረጥኸው በማምለኪያ ዐፀዱ እንጨት ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት አቅርብ አለው።
- ²⁷ ፤ ጌዴዎንም ከባሪያዎቹ አሥር ሰዎችን ወስዶ እግዚአብሔር እንዳለው አደረገ፤ የአባቱን ቤተ ሰቦች የከተማውንም ሰዎች ስለ ፌራ ይህን በቀን ለማድረግ አልቻለም÷ ነገር ግን በሌሊት አደረገው።
- ²⁸ ፤ የከተጣውም ሰዎች ጣልደው ተነሡ፥ እነሆም፥ የበኣል መሠዊያ ፌርሶ፥ በዙሪያው ያለውም የጣምለኪያ ዐፀድ ተቈርጦ፥ በተሠራውም መሠዊያ ላይ ሁለተኛው በሬ ተሠውቶ እገኙት።
- ²⁹ ፤ እርስ በርሳቸውም። ይህን ነገር *ያደረገ ማን* ነው? ተባባሉ። በጠየቁና በመረመሩም ጊዜ። ይህን ነገር *ያደረገ* የኢዮእስ ልጅ ጌዴዎን ነው እሉ።
- ³⁰ ፤ የከተማውም ሰዎች ኢዮአስን። የበኣልን መሠዊያ አፍርሶአልና፥ በዙሪያውም ያለውን የማምለኪያ ዐፀድ ቈርጦአልና እንዲሞት ልጅህን አውጣ አሉት።
- ³¹ ፤ ኢዮአስም እርሱን የተቃወሙትን ሁሉ ፡፡ ለበኣል ትምዋንቱለታላቸሁን? ወይስ እርሱን ታድናላቸሁን? የሚምዋንትለት ሁሉ እስከ ነገ ይሙት፤ እርሱ አምላክ ከሆነ መሥዊያውን ካፌረሰው ጋር ለራሱ ይምዋንት አላቸው።
- ³² ፤ ስለዚህም በዚ*ያ ቀን። መ*ሥዊያውን አፍርሶአልና በላል ከእርሱ *ጋ*ር ይምዋገት ብሎ ጌዴዎንን። ይሩበላል ብሎ መራው።
- ³³ ፤ ምድ*ያጣውያን*ም አጣሌቃው*ያን*ም ሁሉ የምሥራቅም ሰዎች እንድ ሆነው ተሰበሰቡ፥ ዮርዳኖስንም ተሻገሩ፥ በኢይዝራኤልም ሸለቆ ሰፊሩ።
- ³⁴ ፤ የእግዚአብሔርም *መን*ራስ በጌዴዎን ገባበት÷ እርሱም ቀንደ መለከቱን ነፋ፤ የእቢዔዝርም ሰዎች ተጠርተው በኋላው ተከተሉት።
- ³⁵ ፤ ወደ ምናሴም ነገድ ሁሉ መልክተኞችን ሰደደ እነርሱም ደግሞ ተጠርተው በኃላው ተከተሉት፤ መልክተኞችንም ወደ እሴርና ወደ ዛብሎን ወደ ንፍታሌምም ሰደደ÷ እነርሱም ሊገናኙአቸው ወጡ።
- ³⁶ ፤ ጌዴዎንም እግዚአብሔርን። እንደ ተናገርህ የእስራኤልን ልጆች በእኔ እ<u>ጅ</u> ታድን እንደ ሆነት
- ³⁷ ፤ እንሆ÷ በአውድማው ላይ የተባዘተ የበግ **ሐጕር አኖራለሁ፤ በሐጕሩ ብቻ ላይ ሐል ቢሆን በምድሩም ሁሉ** ደረቅ ቢሆን÷ እንደ ተናገርህ የእስራኤልን ልጆች በእኔ እጅ እንድታድናቸው አውቃስሁ አለ።
- ³⁸ ፤ እንዲሁም ሆነ፤ በነጋውም ማልዶ ተነሣ፥ ጠጕሩንም ጨመቀው፥ ከጠጕሩም የተጨመቀው ጠል ቆሬ ሙሉ ውኃ ሆነ።
- ³⁹ ፤ ጌዴዎንም እግዚአብሔርን። እኔ ይህን አንድ ጊዜ ስናገር አትቈጣኝ፤ እኔ ይህን አንድ ጊዜ በጠጕሩ÷ እባክህ÷ ልፌትን፤ አሁንም በጠጕሩ ብቻ ላይ ደረቅ ይሁን÷ በምድሩም ሁሉ ላይ ጠል ይሁን አለው።
- ⁴⁰ ፤ እግዚአብሔርም በዚ*ያ* ሌሊት እንዲሁ አደረገ፤ በጠጕሩ ብቻ ላይ ደረቅ ነበረ፥ በምድሩም ሁሉ ላይ ጠል ነበረ።

- **ጌ**ዴዎን የተባለውም ይሩበኣል ከእርሱም ጋር የነበሩ ሕዝብ ሁሉ ማልደው ተነሡ፥ በሐሮድ ምንጭ አጠገብም ሰፊሩ፤ የምድያምም ሰፊር ከእነርሱ ወደ ሰሜን በኩል በሞሬ ኮረብታ አጠገብ በሽለቆው ውስጥ ነበረ።
- ² ፤ አግዚአብሔርም ጌዴዎንን። ከአንተ ጋር ያለው ሕዝብ በዝቶአል፤ ስለዚህ እስራኤል። እጀ አ*ዓ*ንኝ ብሎ

እን~~ማይታበይብኝ እኔ ምድያምን በእጀቸው አሳል~~ፈ አልሰጣቸውም።

- ³ ፤ አሁንም እንግዲህ። የፌራ የደነገሐም ከገለዓድ ተራራ ተነሥቶ ይመለስ ብለህ በሕዝቡ ጆሮ አውጅ አለው። ከሕዝቡም ሀያ ሁለት ሺህ ተመለሱ÷ አሥርም ሺህ ቀሩ።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔርም ጌዴዎንን። ሕዝቡ ገና ብዙ ነው፤ ወደ ውኃ አውርዳቸው፥ በዚያም እፌትናቸዋለሁ፤ እኔም። ይህ ከአንተ ጋር ይሂድ የምለው እርሱ ከአንተ ጋር ይሄዳል፤ እኔም። ይህ ከአንተ ጋር አይሂድ የምለው እርሱ አይሄድም አለው።
- ⁵ ፤ ሕዝቡንም ወደ ውኃ አወረደ። እግዚአብሔርም ጌዴዎንን። ውሻ እንደሚጠጣ ውኃ በምላሱ የሚጠጣውን ሁሉ÷ እርሱን ለብቻው አድርገው፤ እንዲሁም ሊጠጣ በጕልበቱ የሚንበረከከውን ሁሉ ለብቻው አድርገው አለው።
- ⁶ ፤ በእጃቸውም ውኃ ወደ አፋቸው አድርገው የጠጡት ቍጥር ሦስት *መ*ቶ ነበረ፤ የቀሩት ሕዝብ ግን ውኃ ሊጠጡ በጕልበታቸው ተንበረከኩ።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔርም ጌዴዎንን። በእጃቸው ውኃ በሐጡት በሦስት *መ*ቶ ሰዎች አድናችኃለሁ፥ ምድያማውያንንም በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ፤ የቀሩት ሕዝብ ሁሉ ግን ወደ ስፍራቸው ይመለሱ አለው።
- ⁸ ፤ የሕዝቡንም ስንቅና ቀንደ መለከት በእጃቸው ወሰዱ፤ የቀሩትንም የእስራኤል ሰዎች ሁሉ ወደ ድንኳናቸው ሰደዳቸው÷ ሦስቱን መቶ ሰዎች ግን በእርሱ ዘንድ ጠበቃቸው፤ የምድያምም ሰፌር ከእርሱ በታች በሽለቆው ውስጥ ነበረ።
- ⁹ ፤ በዚያም ሌሊት እግዚአብሔር። በእጅህ አሳልፌ ሰጥቻቸዋለሁና ተነሥተህ ወደ ሰራር ውረ**ድ**።
- ¹⁰ ፤ አንተም ለመውረድ ብት**ፈራ አንተ ከሎ**ሌህ ከፉራ *ጋ*ር ወደ ሰራሩ ውረድ፤
- ¹¹ ፤ የሚናገሩትንም ትስማለህ፤ ከዚያም በኃላ ወደ ሰራሩ ትወርድ ዘንድ እጅህ ትበረታለች አለው። እርሱና ሎሌው ፉራ በሰራሩ ዳርቻ ወደ ነበሩት ሰልራኞች ወረዱ።
- 12 ፤ ብዛታቸውም እንደ እንበጣ የሆነ ምድያጣውያንና አጣሌቃውያን የምሥራቅም ሰዎች ሁሉ በሽለቆው ውስጥ ሰፍረው ነበር፤ የግመሎቻቸውም ብዛት ቍጥር እንደ ሌለው በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ ነበረ።
- ¹³ ፤ ጌዴዎንም በደረሰ ጊዜ አንድ ሰው ሕልምን ለባልንጀራው ሲያጫውት። እነሆ፥ ሕልም አለምሁ፤ እነሆም፥ አንዲት የገብስ እንጎቻ ወደ ምድያም ሰራር ተንከባልላ ወረደች፥ ወደ ድንኳኑም ደርሳ እስኪወድቅ ድረስ መታችው፥ ገለበሐችውም፥ ድንኳኑም ተጋደመ ይል ነበር።
- ¹⁴ ፤ ባልንጀራውም መልሶ። ይህ ነገር ከእስራኤል ሰው ከኢዮአስ ልጅ ከጌዴዎን ሰይፍ በቀር ሌላ አይደለም፤ እግዚአብሔር ምድያምንና ሥራዊቱን ሁሉ በእጁ እሳልፎ ሰጥቶአል አለው።
- 15 ፤ ጌዴዎንም ሕልሙንና ትርጓሜውን በሰማ ጊዜ ሰገደ፤ ወደ እስራኤልም ሰራር ተመልሶ። እግዚአብሔር የምድያምን ሠራዊት በእጅችሁ አሳልፎ ሰጥቶአልና ተነሡ አለ።
- ¹⁶ ፤ ሦስቱንም መቶ ሰዎች በሦስት ወገን ከፈላቸው፥ በሁሉም እጅ ቀንደ መለከትና ባዶ ማሰሮ፥ በማሰሮውም ውስጥ ችባ ሰጠ።
- ¹⁷ ፤ እርሱም። እኔን ተመልከቱ፥ እንዲሁም አድርጉ፤ እነሆም፥ ወደ ሰራ*ሩ ዓ*ርቻ በደረስሁ ጊዜ እኔ እንደማደርግ እንዲሁ እናንተ አድርጉ፤
- ¹⁸ ፤ እኔ ከእኔም ጋር ያሉት ሁሉ ቀንደ መለከት ስንነፋ፥ እናንተ ደግሞ በሰፊሩ ዙሪያ ሁሉ ቀንደ መለከታችሁን ንፉ። ለእግዚአብሔርና ለጌዴዎን በሉ አላቸው።
- ¹⁹ ፤ ጌዴዎንም ከእርሱም ጋር የነበሩት መቶ ሰዎች በመካከለኛው ትጋት ትጋቱም በተጀመረ ጊዜ ወደ ሰፊሩ ዓርቻ መጡ፤ ቀንደ መለከቶችንም ነፉ፥ በእጃቸውም የነበሩትን ማስሮች ሰባበሩ።
- ²⁰ ፤ ሦስቱም ወገኖች ቀንደ መለከቶችን ነፉ፥ ማሰሮችንም ሰበሩ፥ በግራ እጃቸውም ችቦችን፥ በቀኝ እጃቸውም ቀንደ መለከቶችን ይዘው እየነፉ። የእግዚአብሔርና የጌዴዎን ሰይፍ ብለው ጮች።
- ²¹ ፤ ሁሉም በየቦታው በሰፈሩ ዙሪያ ቆመ፤ ሠራዊቱም ሁሉ ሮጠ፥ ጮሽ፥ ሸሽም።
- ²² ፤ ሦስቱንም መቶ ቀንደ መለከቶች ነፉ፥ እግዚአብሔርም የሰውን ሁሉ ሰይፍ በባልንጀራውና በሠራዊቱ ሁሉ ላይ አደረገ፤ ሠራዊቱም በጽሬራ በኩል እስከ ቤትሺጣ ድረስ በጠባት አጠንብ እስካለው እስከ አቤልምሖላ ዳርቻ ድረስ ሸሸ።
- ²³ ፤ የእስራኤልም ሰዎች ከንፍቃሌምና ከእሴር ከምናሴም ሁሉ ተሰብስበው ምድ*ያ*ምን አሳደዱ።
- ²⁴ ፤ ጌዴዎንም። ምድያምን ለመገናኘት ውረዱ፥ እስከ ቤትባራም ድረስ ያለውን ውኃ፥ ዮርዳኖስን፥ ያዙባቸው ብሎ መልክተኞችን በኤፍሬም ወዳለው ተራራማ እገር ሁሉ ስደደ። የኤፍሬም ሰዎችም ሁሉ ተሰብስበው እስከ

ቤትባራ ድረስ ውኃውን፥ ዮርዳኖስን፥ ያዙ።

²⁵ ፲ የምድያምን ሁለቱን መኳንንት ሔሬብንና ዜብን ያዙ፤ ሔሬብንም በሔሬብ ዓለት አጠገብ ገደሉት፥ ዜብንም በዜብ መጥመቂያ ላይ ገደሉት፤ ምድያምንም አሳደዱ፥ የሔሬብንና የዜብንም ራስ ይዘው ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ወደ ጌዴዎን መጡ።

- የኤፍሬም ሰዎች። ይህ ያደረግህብን ምንድር ነው? ምድያምን ለመዋጋት በወጣህ ጊዜ ለምን አልጠራሽንም? አሉት። ጽኦ ጥልም ተጣሉት።
- ² ፤ እርሱም። እኔ ካደረግሁት እናንተ ያደረጋችሁት አይበልጥምን? የኤፍሬም ወይን ቃርሚያ ከአቢዔዝር ወይን መከር አይሻልምን?
- ³ ፤ እግዚአብሔር የምድያምን መኳንንት ሔሬብንና ዜብን በእ**ጃ ቸ**ሁ አሳልፎ ሰጥቶአቸዋል፤ እናንተ ያደረጋችሁትን የሚመስል እኔ ምን ማድረግ እችል ኖሮአል? አላቸው። ይህን በተናገረ ጊዜ ቍጣቸው በረደ።
- ⁴ ፤ ጌዴዎንም ከሦስቱ መቶ ሰዎች *ጋ*ር ወደ ዮርዳኖስ ደርሶ ተሻገረ፤ ምንም እን<u>ኳ</u> ቢደክሙ ያሳድዱ ነበር።
- ⁵ ፤ የሱኮትንም ሰዎች። የምድያምን ነገሥታት ዛብሄልንና ስልማናን ሳሳድድ፥ ደክመዋልና እኔን ለተከተሉ ሕዝብ እንጀራ፥ እባካችሁ፥ ስሑ አላቸው።
- ⁶ ፤ የሱኮትም አለቆች። እኛ ለሠራዊትህ እንጀራ እንድንሰጥ የዛብሄልና የስልማና እጅ አሁን በእጅህ ነውን? አሉ ።
- ⁷ ፤ ጌዴዎንም። እግዚአብሔር ዛብሄልንና ስልማናን በእጀ አሳልፎ ሲሰጠኝ እኔ በምድረ በዓ እሾህና በኵርንችት ሥጋችሁን እገርፋለሁ አለ።
- ⁸ ፤ ከዚያም ወደ ጵኒኤል ወጣ፥ ለጵኒኤልም ሰዎች እንዲሁ አላቸው፤ የጵንኤልም ሰዎች የሱኮት ሰዎች እንደ መለሱ መለሱለት።
- ⁹ ፤ እርሱም የጵኒኤልን ሰዎች ደግሞ። በደኅና በተመለስሁ ጊዜ ይህን ግንብ አፈርሰዋለሁ ብሎ ተናገራቸው።
- ¹⁰ ፤ ዛብሄልና ስልማናም ከሥራዊቶቻቸው *ጋ*ር በቀርቀር ነበሩ፤ ሰይፍ የሚ*መ*ዝዙ *መ*ቶ ህያ ሺህ ሰዎች ወድቀው ነበርና ከምሥራቅ ሰዎች ሥራዊት ሁሉ የቀሩ አሥራ አምስት ሺህ ያህል ሰዎች ነበሩ።
- ¹¹ ፤ ጌዴዎንም የድንኳን ተቀጣጮች ባሉበት *መ*ንገድ በኖባህና በዮግብሃ በምሥራቅ በኩል ወጣ፤ ሠራዊቱም ተዘልሎ ነበርና ሠራዊቱን መታ።
- 12 ፲ ዛብሄልና ስልማናም ሸሹ፲ አርሱም አሳደዳቸው፥ ሁለቱንም የምድያም ነገሥታት ዛብሄልንና ስልማናን ያዘ፥ ሥራዊቱንም ሁሉ አስደነገጠ።
- ¹³ ፤ የኢዮአስ ልጅም ጌዴዎን ከሔራስ ዳገት ከሰልፍ ተመለሰ።
- ¹⁴ ፤ ከሱኮትም ሰዎች አንድ ብላቴና ይዞ ጠየቀው፤ እርሱም የሱኮትን አለቆችና ሽማግሌዎች ሰባ ሳባት ሰዎች ጻ**ራ**ለት።
- 15 ፲ ወደ ሱኮትም ሰዎች መጥቶ። ለደከሙት ሰዎችህ እንጀራ እንሰጥ ዘንድ የዛብሄልና የስልማና እጅ አሁን በእጅህ ነውን? ብላችሁ የተላገዳችሁብኝ፥ ዛብሄልና ስልማና እነሆ፥ አለ።
- ¹⁶ ፤ የከተማይቱንም ሽማግሌዎች ያዘ፥ የምድረ በዳንም እሾህና ኵርንችት ወስዶ የሱኮትን ሰዎች ገረፋቸው ፡፡
- ¹⁷ ፤ የጵኒኤልንም ግንብ አፈረሰ፥ የከተማይቱንም ሰዎች ገደላቸው።
- ¹⁸ ፤ ዛብሄልንና ስልማናን። በታቦር የገደላች አቸው ሰዎች እንዴት ያሉ ነበሩ? አላቸው። እነርሱም። እንደ አንተ ያሉ ነበሩ÷ አንተንም ይመስሉ ነበር፤ መልካቸውም እንደ ንጉሥ ልጆች መልክ ነበረ ብለው መለሱለት።
- ¹⁹ ፤ እርሱም ፡፡ የእናቴ ልጆች ወንድሞቼ ነበሩ፤ አድናች**ሷቸው ቢሆን ኖሮ፥ ሕ**ያው እግዚአብሔርን! እኔ አልገድላችሁም ነበር አለ ፡፡
- ²⁰ ፤ በኵሩንም ዬቴርን። ተነሥተህ ግደላቸው አለው፤ ብላቴናው ግን ገና ብላቴና ነበረና ስለ ፌራ ሰይፉን አልመዘዘም።
- ²¹ ፤ ዛብሄልና ስልማናም። የሰው ኃይሉ እንደ ሰውነቱ ነውና እንተ ተነሥተህ ውደቅብን እሉት። ጌዴዎንም ተነሥቶ ዛብሄልንና ስልማናን ገደለ÷ በግሎቓቸውም እንገት የነበሩትን ሥሉሴዎች ማረከ።
- ²² ፤ የእስራኤልም ሰዎች ጌዴዎንን። ከምድያም እጅ አድነሽናልና አንተ ልጅህም የልጅ ልጅህም ደግሞ ግዙን አሉት።
- ²³ ፤ ጌዴዎንም ፡፡ እኔ አልገዛችሁም÷ ልኟም አይገዛችሁም፤ እግዚአብሔር ይገዛችጏል አላቸው ፡፡

- ²⁴ ፤ እስማኤላው*ያን*ም ስለ ነበሩ የወርቅ **ጕት**ቻ ነበራቸውና ጌዴዎን። ሁላችሁ ከምርኮአችሁ ጕትቻችሁን እንድትስ**ሙ**ኝ እለምናችኃለሁ አላቸው።
- ²⁵ ፤ እነርሱም። ፌቅደን እንሰጥሃለን ብለው መለሱለት። መጎናጸፊ*ያ*ም እነጠፉ፥ ሰውም ሁሉ የምርኮውን ጕትቻ በዚያ ላይ ጣለ።
- ²⁶ ፤ የለመነውም የወርቅ ጕትቻ ሚዛኑ፥ ከአምባሩ፥ ከድሪውም፥ የምድያምም ነገሥታት ከለበሱት ከቀዩ ቀሚስ፥ በግመሎቻቸውም አንገት ከነበሩት ሥሉሴዎች ሌላ፥ ሺህ ሰባት መቶ ስቅለ ወርቅ ነበረ።
- ²⁷ ፤ ጌዴዎንም ኤፉድ አድርጎ አሠራው፥ በከተማውም በዖፍራ አኖረው፤ **እስራኤልም ሁሉ ተከትሎት** አመነዘረበት፤ ለጌዴዎንና ለቤቱም ወጥመድ ሆነ።
- ²⁸ ፤ ምድያምም በእስራኤል ልጆች ተዋረደ÷ ራሳቸውንም ዳግመኛ አላነሡም፤ በጌዴዎንም ዕድሜ ምድሪቱ አርባ ዓመት ዕረፊች።
- ²⁹ ፤ የኢዮአስም ልጅ ይሩበኣል ሄዶ በቤቱ ተቀመጠ።
- ³⁰ ፤ ለጌዴ*ዎን*ም ብዙ ሚስቶች ነበሩትና ከወገቡ የወጡ ሰባ ልጆች ነበሩት።
- ³¹ ፤ በሴኬምም የነበረችው ቁባቱ ወንድ ልጅ ወለደችለት፥ ስ*ሙን*ም አቤሜሌክ ብሎ ጠራው።
- ³² ፤ የኢዮአስም ልጅ ጌዴዎን በመልካም ሽምግልና ሞተ÷ በአቢዔዝራውያንም ከተማ በዖፍራ በነበረችው በአባቱ በኢዮአስ መቃብር ተቀበረ።
- ³³ ፤ እንዲህም ሆነ፤ ጌዴዎን ከሞተ በኋላ የእስራኤል ልጆች ተመለሱ፥ በላሊምንም ተከትለው አመነዘሩ፤ በኣልብሪትንም አምላካቸው አደረጉ።
- ³⁴ ፤ የእስራኤልም ልጆች በዙሪያቸው ከነበሩት ከጠላቶቻቸው ሁሉ እጅ ያዳናቸውን አምላካቸውን እግዚአብሔርን አላሰቡትም፤
- ³⁵ ፲ አርሱም ለእስራኤል በሳ ነ**ገርን ሁሉ እን**ዓደረ*ገ መ*ጠን፥ እነርሱ ለጌዴዎን ለይሩበላል ቤት ወረታ አላደረጉም።

- የይሩበኣል ልጅ አቤሜሌክም ወደ ሴኬም ወደ እናቱ ወንድሞች ሄደ÷ ለእነርሱም ለእናቱ አባት ቤተ ሰቦችም ሁሉ።
- ² ፤ በሴኬም ሰዎች ሁሉ ጆሮ። ሰባ የሆኦት የይሩበ**ላል ልጆች ሁሉ ቢገዙ**አችሁ ወይስ አንድ ሰው ቢገዛችሁ ምን ይሻላችኋል? ብላችሁ ንገሩአቸው ብዬ አለምናችኋለሁ፤ ደግሞ **አኔ የአጥንታችሁ ፍላጭ የሥ**ጋችሁ ቍራጭ እንደ ሆንሁ አስቡ ብሎ ተናገራቸው።
- ³ ፤ የእናቱም ወንድሞች ይህን ቃል ሁሉ ስለ እርሱ በሴኬም ሰዎች ሁሉ ጆሮ ተናገሩ፤ እነርሱም ፡፡ እርሱ ወንድማችን ነው ብለው አቤሜሌክን ለመከተል ልባቸውን አዘነበሉት ፡፡
- ⁴ ፤ ከበኣልብሪትም ቤት ሰባ ብር ሰጡት፤ በዚያም አቤሜሌክ ምናምንቴዎችንና ወሮበሎችን ቀጠረበት÷ እንርሱም ተከተሉት።
- ⁵ ፤ ወደ አባቱም ቤት ወደ ዖፍራ ሄደ፤ ሰባ የሆኑትን የይሩበኣልን ልጆች ወንድሞቹን በአንድ ድንጋይ ላይ አረዳቸው፤ ትንሹ የይሩበኣል ልጅ ኢዮአታም ግን ተሸሽሳ ነበርና ተረራ።
- ⁶ ፤ የሴኬምም ሰዎች ሁሉ ቤትሚሎም ሁሉ ተሰበሰቡ፥ ሄደውም በሴኬም በዓምዱ አጠንብ ባለው በአድባሩ ዛፍ በታች አቤሜሌክን አነገ<u></u>።።
- ⁷ ፤ ይህንም ነገር ለኢዮአታም በነገሩት ጊዜ፥ ሄዶ በገሪዛን ተራራ ራስ ላይ ቆመ፥ ድምፁንም እንሥቶ ጮሽ፥ እንዲህም እላቸው። የሴኬም ሰዎች ሆይ፥ እግዚአብሔር እንዲሰማችሁ ስሙኝ።
- ⁸ ፤ አንድ ጊዜ ዛፎች በላያቸው *ንጉሥ* ሊያነግሥ ጌዱ፤ ወይራውንም። በእኛ ላይ ንገሥ አሉት።
- ⁹ ፤ ወይራው ግን። እግዚአብሔርና ሰዎች በእኔ የሚከበሩበትን ቅባቴን ትቼ በዛፎች ላይ እንድሰፍፍ ልሂድ? አላቸው።
- ¹⁰ ፤ ዛፎችም በለሱን። መጥተህ በላያችን ንገሥ አሉት።
- ¹¹ ፤ በለሱ ግን። ጣፋጭነቴንና መልካሙን ፍሬዬን ትቼ በዛፎች ላይ እንድሰፍፍ ልሂድ? አላቸው።
- ¹² ፤ ዛፎችም ውይኑን። መጥተህ በላያችን ንገሥ አሉት።
- ¹³ ፤ ወይኑም ፡፡ እግዚአብሔርንና ሰውን ደስ የሚያሰኘውን የወይን ሐጀን ትቼ በዛፎች ላይ እንድሰፍፍ ልሂድ?

አላቸው።

- ¹⁴ ፲ ዛፎችም ሁሉ እሾህን። መጥተህ በላያችን ንገሥ አሉት።
- ¹⁵ ፲ እሾሁም ዛፎ ችን፡፡ በእውነት እኔን በእናንተ ላይ ታነግ**ሡኝ እንደ ሆነ ኑ ከ**ተላዬ በታች ተጠጉ፡፡ እንዲሁም ባይሆን እሳት ከእሾህ ይውጣ÷ የሊባኖስንም ዝግባ ያቃጥል አላቸው፡፡
- ¹⁶ ፤ አሁን እንግዲህ አቤሜሌክን በማንገሣችሁ አውነትንና ቅንነትን አድርጋችሁ እንደ ሆነ፥ ለይሩበኣልም ለቤቱም በጎ አድርጋችሁ እንደ ሆነ፥ *እንዳደረገውም መ*ጠን ለእርሱ የተገባውን አድርጋችሁ *እንደ ሆነ፥*
- ¹⁷ ፤ አባቴ ስለ እናንተ ተጋድሎ ነበርና፥ ከምድያምም እጅ ሊያድናችሁ ነፍሱን ለሞት አሳልፎ ሰጥቶ ነበርና፥
- ¹⁸ ፤ እናንተም ዛሬ በአባቴ ቤት ተነሥታችጏልና፥ ሰባ የሆኑትን ልጆቹንም በአንድ ድንጋይ ላይ አርዳችጏልና፥ ወንድማችሁም ስለ ሆነ የባሪያይቱን ልጅ አቤሜሌክን በሴኬም ሰዎች ላይ እንግሣችጏልና፥
- ¹⁹ ፲ እንግዲህ ለይሩበ<mark>ኣልና ለ</mark>ቤቱ እውነትንና ቅንነትን ዛሬ አድርጋችሁ እንደ ሆነ፥ በአቤሜሌክ ደስ ይበላችሁ፥ እርሱ ደግሞ በእናንተ ደስ ይበለው፤
- ²⁰ ፤ እንዲህ ባይሆን ግን ከአቤሜሌክ እሳት ይውጣ÷ የሴኬምንም ሰዎች ቤትሚሎንም ይብላ፤ ከሴኬምም ሰዎች ከቤትሚሎም እሳት ይውጣ÷ አቤሜሌክንም ይብላ።
- ²¹ ፤ ኢዮአታምም ሸሽቶ አመለጠ፥ ወንድሙንም አቤሜሌክን ፊርቶ ወደ ብኤር ሄደ፥ በዚያም ተቀመጠ።
- ²² ፤ አቤሜሌክም በእስራኤል ላይ ሦስት ዓመት ነገ**ሥ**።
- ²³ ፤ እግዚአብሔር በአቤሜሌክና በሴኬም ሰዎች መካከል ክፉን መንራስ ሰደደ፤ የሴኬምም ሰዎች በአቤሜሌክ ላይ ተንኰል አደረጉ።
- ²⁴ ፤ ይህም የሆነው፥ በሰባ የይሩበላል ልጆቹ ላይ የተደረገው ዓመፅ እንዲመጣ፥ ደጣቸውም በገደላቸው በወንድጣቸው በአቤሜሌክ ላይ፥ ወንድሞቹንም እንዲገድል እጆቹን ባጸኦአቸው በሴኬም ሰዎች ላይ እንዲሆን ነው።
- ²⁵ ፤ የሴኬምም ሰዎች በተራሮች ራስ ላይ ድብቅ ጦር አደረጉ፥ መንገድ ተላላፊዎችንም ሁሉ ይዘርፉ ነበር፤ አቤሜሌክም ይህን ወሬ ሰማ።
- ²⁶ ፤ የአቤድም ልጅ ገዓል ከወንድሞቹ ጋር መጥቶ ወደ ሴኬም ገባ፤ የሴኬምም ሰዎች ታመኑበት።
- ²⁷ ፲ ወደ እርሻውም ወጡ ወይናቸውንም ለቀሙ፥ ጠመቁትም፥ የደስታም በዓል አደረጉ፲ ወደ አምላካቸውም ቤት ገቡ፥ በሉም ጠጡም፥ አቤሜሌክንም ሰደቡ።
- ²⁸ ፤ የአቤድም ልጅ ገዓል። የምንገዛለት አቤሜሌክ ማን ነው? ሴኬምስ ምንድርነው? አርሱ የይሩብኣል ልጅ አይደለምን? ዜቡልም የእርሱ ሹም አይደለምን? ለሴኬም አባት ለኤሞር ሰዎች ተገዙ፤
- ²⁹ ፤ ስለ ምንስ ለዚህ እንገዛለን? ይህ ሕዝብ ከእጀ በታች ቢሆን ኖሮ አቤሜሌክን አሳድደው ነበር አለ። አቤሜሌክንም። ሥራዊትህን አብዝተህ ና÷ ውጣ አለው።
- ³⁰ ፤ የከተማይቱ ገዥ ዜቡልም የአቤድን ልጅ የገዓልን ቃል በስማ ጊዜ እጅግ ተቈጣ።
- ³¹ ፤ እንዲህም ብሎ ወደ አቤሜሌክ በተንኰል መልክተኞች ላከ። እነሆ፥ የአቤድ ልጅ ገዓልና ወንድሞቹ ወደ ሴኬም መጥተዋል፥ በእንተም ላይ ከተማይቱን አሸፍተዋል።
- ³² ፤ አሁንም እንተና ከእንተ ጋር ያሉት ሕዝብ በሌሊት ተነሥ፥ በሜዳም ሸምቁ፤
- ³³ ፤ ነገም ፀሐይ በወጣች ጊዜ ማልደህ ተነሣ፥ በከተማይቱም ላይ ውደቅባት፤ እነሆም፥ እርሱና ከእርሱ ጋር ያሉት ሕዝብ በአንተ ላይ በወጡ ጊዜ እጅህ እንዳገኘች አድርግበት።
- ³⁴ ፤ አቤሜሌክና ከእርሱም *ጋ*ር ያሉ ሕዝብ ሁሉ በሌሊት ተነ**ሡ፥ በሴ**ኬምም አቅራቢያ በእራት ወገን ሸመቁበት።
- ³⁵ ፤ የአቤድም ልጅ ገዓል ወጥቶ በከተማይቱ በር አደባባይ ቆ*መ*፤ አቤሜሌክና ከእርሱ *ጋ*ር ያሉት ሕዝብ ከሽመቁበት ስፍራ ተነሱ።
- ³⁶ ፤ ገዓልም ሕዝቡን ባየ ጊዜ ዜቡልን። እነሆ፥ ከተራሮች ራስ ሕዝብ ይወርዳል አለው። ዜቡልም። ሰዎች የሚመስለውን የተራሮችን ጥላ ታያለህ አለው።
- ³⁷ ፤ ገዓልም ደግሞ። እነሆ÷ ሕዝብ በምድር መካከል ይወርዳል፤ እንድም ወገን በምዖንኒም በአድባሩ ዛፍ መንገድ ይመጣል ብሎ ተናገረ።
- ³⁸ ፤ ዜቡልም ። እንግዛለት ዘንድ አቤሜሌክ ማን ነው? ያልህበት አፍህ አሁን የት አለ? ይህ የናቅኸው ሕዝብ አይደለምን? አሁንም ወጥተህ ከአነርሱ ጋር ተዋጋ አለው።
- ³⁹ ፤ ገዓልም በሴኬም ሰዎች ፊት ወጣ፥ ከአቤሜሌክም *ጋ*ር ተዋጋ።

- ⁴⁰ ፤ አቤሜሌክም አሳደደው፤ በፊቱም ሸሸ፥ እስከ በሩም አደባባይ ድረስ ብዙዎች ተጐድተው ወደቁ።
- ⁴¹ ፤ አቤሜሌክም በእሩማ ተቀመጠ፤ ዜቡልም ገዓልንና ወንድሞቹን በሴኬም እንዳይኖሩ አሳደዳቸው።
- ⁴³ ፤ ሕዝቡንም ወስዶ በሦስት ወገን ከፌላቸው፥ በሜዳም ሸመቀ፤ ተመለከተም፥ እነሆም፥ ሕዝቡ ከከተማ ወጡ፥ ተነሣባቸውም መታቸውም።
- ⁴⁴ ፤ አቤሜሌክም ከእርሱም ጋር ያሉት ወገኖች ተጣደፉ በከተማይቱም በር አደባባይ ቆ*ሙ*፤ ሁለቱም ወገኖች በእርሻው ውስጥ በነበሩት ሁሉ ላይ ሮሑባቸው፥ *ሙ*ቱአቸውም።
- ⁴⁵ ፤ አቤሜሌክም በዚ*ያ ቀን* ሁሉ ከከተማይቱ *ጋ*ር ተዋ*ጋ*፤ ከተማይቱንም ይዞ በእርሷ የነበሩትን ሕዝብ ገደለ፤ ከተማይቱንም አፈረስ፥ ጨውም ዘራባት።
- ⁴⁶ ፤ በሴኬምም ግንብ ውስጥ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ይህን በሰ*ሙ* ጊዜ ወደ ኤልብሪት ቤት ወደ ምሽጉ ውስጥ ገቡ።
- ⁴⁷ ፤ አቤሜሌክም በሴኬም ግንብ ውስጥ ያሉ ሰዎች ሁሉ አንድ ሆነው እንደ ተሰበሰቡ ሰጣ።
- ⁴⁸ ፤ አቤሜሌክና ከእርሱ ጋር ያሉትም ሕዝብ ሁሉ ወደ ስልሞን ተራራ ወጡ፤ አቤሜሌክም በእ*ጁ መ*ጥረቢያ ወስዶ የዛፉን ቅርንጫፍ ቈረጠ፥ አንሥቶም በጫንቃው ላይ አደረገው፤ ከእርሱም ጋር ለነበፉት ሕዝብ። እኔ ሳደርግ ያያችሁትን፥ እናንተም ፌጥናችሁ እኔ እንዳደረግሁ አድርጉ አላቸው።
- ⁴⁹ ፤ ሕዝቡም ሁሉ *እንዲሁ እያንዳንዳቸው የዛፉን ቅርን*ጫፎች ቈረጡ፥ አቤሜሌክንም ተከትለው በምሽጉ ዙሪያ አኖሩአቸው፥ ምሽጉንም በላያቸው አቃጠሉት፤ የሴኬምም ግንብ ሰዎች ሁሉ ደግሞ አንድ ሺህ*የሚያ*ህሉ ወንድና ሴት ሞቱ።
- ⁵⁰ ፤ አቤሜሌክም ወደ ቴቤስ መጣ፥ ቴቤስንም ከብቦ ያዛት።
- ⁵¹ ፤ በከተማይቱም ውስጥ ብርቱ ግንብ ነበረ፥ የከተማይቱም ሰዎች ሁሉ፥ ወንዱና ሴቱ ሁሉ፥ ወደዚያ ሸሹ፤ ደጁንም በኋላቸው ዘጉ፥ ወደ ግንቡም ሰባነት ላይ ወጡ።
- ⁵² ፤ አቤሜሌክም ወደ ግንቡ ቀርቦ ይዋጋ ነበር÷ በእሳትም ሊያቃጥለው ወደ ግንቡ ደጅ ደረሰ።
- ⁵³ ፤ አንዲትም ሴት በአቤ**ሚ**ሌክ ራስ ላይ የወፍጮ *መ*ጅ ጣለችበት፥ አናቱንም ሰበረችው።
- ⁵⁴ ፤ እርሱም **ፈጥኖ ጋሻ ዣግሬውን ጠርቶ። እኔ**ን። ሴት ገደለችው እንዳይሉ ሰይፍህን መዝዘህ ግደለኝ አለው፤ ጕልማሳውም ወጋው፥ ሞተም።
- ⁵⁵ ፤ የእስራኤልም ሰዎች አቤሜሌክ እንደ ሞተ ባዩ ጊዜ እ*ያንዳንዱ* ወደ ስፍራው ተ*መ*ለሰ።
- ⁵⁶ ፤ እንዲሁ ሰባ ወንድሞቹን በመግደል አቤሜሌክ በአባቱ ላይ ያደረገውን ክፋት እግዚአብሔር መለሰበት።
- ⁵⁷ ፤ እግዚአብሔርም የሴኬምን ሰዎች ክፋት ሁሉ በራሳቸው ላይ መለሰባቸው፤ የይሩበኣልም ልጅ የኢዮአታም እርግማን ደረሰባቸው።

ከአቤሜሌክም በኋላ ከይሳኮር ነንድ የሆነ የዱዲ ልጅ የፎሖ ልጅ ቶላ እስራኤልን ለማዳን ተነሣ፤ በተራራማውም በኤፍሬም አገር ባለችው በሳምር ተቀምጦ ነበር።

- ² ፤ በእስራኤልም ላይ ሀያ ሦስት ዓመት ፊረደ፤ ሞተም፥ በሳምርም ተቀበረ።
- ³ ፤ ከእርሱም በኋላ ገለዓዳዊው ኢያዕር ተነሣ፥ በእስራኤልም ላይ ሀያ ሁለት ዓመት ፊረደ።
- ⁴ ፤ በሠላሳ የአህያ ግልገሎች ይቀመጡ የነበሩ ሠላሳ ልጆችም ነበሩት፤ ለእነርሱም እስከ ዛሬ ድረስ የኢያዕር መንደሮች የተባሉ በገለዓድ ምድር ያሉ ሠላሳ ከተሞች ነበሩአቸው።
- ⁵ ፤ አ.ያለርም ሞተ፥ በቃሞንም ተቀበረ።
- ⁶ ፤ የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እንደ ገና ክፉ ሥራ ሠሩ በላሊምንና አስታሮትን የሶርያንም አማልክት፥ የሲዶናንም አማልክት፥ የሞዓብንም አማልክት፥ የአሞንንም ልጆች አማልክት፥ የፍልስጥኤማውያንንም አማልክት አመለኩ፤ እግዚአብሔርንም ተዉ፥ አላመለኩትምም።
- ⁷ ፤ የእግዚአብሔርም ቍጣ በእስራኤል ላይ **ነደደ፥ በፍልስ**ጥኤ*ማውያንና በ*አምን ልጆች እጅ አሳልፎ ሰጣቸው።
- ⁸ ፤ በዚያም ዓመት የእስራኤልን ልጆች ሥቃይ አበዙባቸው፤ በዮርዳኖስ ማዶ በአሞራውያን አገር በገለዓድ ውስጥ ያሉትን የእስራኤልን ልጆች ሁሉ አሥራ ስምንት ዓመት ተጋፉአቸው።
- ⁹ ፤ የአሞንም ልጆች ከይሁዳ ከብንያምና ከኤፍሬም ቤት ጋር ደግሞ ሊዋጋ ዮርዳኖስን ተሻገሩ፤ እስራኤልም

እጅግ ተጨ**ነ**ቁ።

- ¹⁰ ፲ የእስራኤልም ልጆች። አምላካችንን ትተን በኣሊምን አምልከናልና አንተን በድለናል ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮች።
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች አላቸው። ግብፃው*ያን*፥ አሞራው*ያን*ም፥ የአሞንም ልጆች፥
- ¹² ፤ ፍልስጥኤጣውያንም፥ ሲዶናውያንም፥ አጣሌቃውያንም፥ ጣዖናውያንም አላስጨነቋችሁምን? ወደ እኔም ጮኻችሁ፥ እኔም ከእኟቸው አዳንኋችሁ።
- ¹³ ፤ እናንተ ግን ተዋቸሁኝ ሌሎችንም አማልክት አመለካችሁ፤ ስለዚህም ደግሞ አላድናችሁም ፡፡
- ¹⁴ ፤ ሄዳችሁም የመረጣችጏቸውን አ**ጣ**ልክት ጥሩ፤ እነርሱም በመከራችሁ ጊዜ ያድኦአችሁ።
- ¹⁵ ፤ የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔርን። እኛ ኃጢአትን ሥርተናል፤ አንተ ደስ የሚያሰኝህን አድርግብን ዛሬ ግን፥ አባክህ፥ አድነን አሉት።
- ¹⁶ ፤ ሌሎችንም አጣልክት ከመካከላቸው አስወገዱ፥ እግዚአብሔርንም አመለኩ፤ ነፍሱም ስለ እስራኤል **ጉስቍልና አ**ዘታች።
- ¹⁷ ፤ የአሞንም ልጆች ተሰብስበው በገለዓድ ሰፈሩ። የእስራኤልም ልጆች ተሰብስበው በምጽጳ ሰፈሩ።
- ¹⁸ ፤ ሕዝቡም፥ የገለዓድ አለቆች፥ እርስ በእርሳቸው። ከአሞን ልጆች *ጋር መዋጋት የሚጀምር ጣን* ነው? እርሱ በገለዓድ ሰዎች ሁሉ ላይ አለቃ ይሆናል አሉ።

- **ገ**ለዓዳዊውም ዮፍቃሔ ጽኑዕ ኃያል ሰው የጋለሞቃ ሴትም ልጅ ነበረ*። ገለዓ*ድም ዮፍቃሔን ወለደ*።*
- ² ፤ የገለዓድም ሚስት ወንዶች ልጆችን ወለደችለት፤ ልጆችዋም ባደጉ ጊዜ ዮፍታሔን። የልዩ ሴት ልጅ ነህና በአባታችን ቤት አትወርስም ብለው አሳደዱት።
- ³ ፤ ዮፍታሔም ከወንድሞቹ ፊት ሸሽቶ በጦብ ምድር ተቀመጠ፤ ምናምንቴዎችም ሰዎች ተሰብስበው ዮፍታሔን ተከተሉት።
- ⁴ ፤ ከዚያም ወራት በኋላ የአሞን ልጆች ከእስራኤል ጋር ይዋጉ ነበር።
- ⁵ ፤ የአሞንም ልጆች ከእስራኤል *ጋ*ር በተዋጉ ጊዜ የገለዓድ ሽማግሌዎች ዮፍታሔን ከጦብ ምድር ለማምጣት ሄዱ።
- ⁶ ፤ ዮፍታሔንም። ና፥ ከአሞን ልጆች ጋር እንድንዋጋ አለቃችን ሁን አሉት።
- ⁷ ፤ ዮፍቃሔም የገለዓድን ሽማግሌዎች። የጠላችሁኝ ከአባቴም ቤት ያሳደዳችሁኝ እናንተ አይደላችሁምን? አሁን በተጨነቃችሁ ጊዜ ለምን ወደ *እኔ መ*ጣችሁ? አላቸው።
- ⁸ ፤ የገለዓድም ሽማግሌዎች ዮፍታሔን። ከእኛ ጋር እንድትወጣ፥ ከአሞንም ልጆች ጋር እንድትዋጋ፥ ስለዚህ አሁን ወደ እንተ ተመልሰን መጣን፤ በገለዓድም ሰዎች ሁሉ ላይ አለቃችን ትሆናለህ አሉት።
- ⁹ ፤ ዮፍታሔም የገለዓድን ሽማግሌዎች። ከአሞን ልጆች ጋር ለመዋጋት ወደ አገሬ ብትመልሱኝ፥ አግዚአብሔርም በእ<u>ጀ</u> አሳልፎ ቢሰጣቸው፥ እኔ አለቃችሁ እሆናለሁን? አላቸው።
- ¹⁰ ፲ የገለዓድም ሽማግሌዎች ዮፍታሔ*ን*። እግዚአብሔር በመካከላችን ምስክር ይሁን፤ በእርግጥ እንደ ቃልህ እናደርጋለን አሉት።
- ¹¹ ፤ ዮፍታሔም ከገለዓድ ሽማግሌዎች ጋር ሄደ÷ ሕዝቡም በላያቸው ራስና አለቃ አደረጉት፤ ዮፍታሔም ቃሉን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በምጽጳ ተናገረ።
- ¹² ፲ ዮፍቃሔም ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ። አገሬን ለመውጋት ወደ *እኔ የምትመጣ አንተ ከእኔ ጋ*ር ምን አለህ? ብሎ መልክተኞችን ላከ።
- ¹³ ፲ የአሞንም ልጆች ንጉሥ የዮፍታሔን መልክተኞች። እስራኤል ከግብፅ በወጣ ጊዜ ከአርኖን ጀምሮ እስከ ያቦቅና እስከ ዮርዳኖስ ድረስ ምድሬን ስለ ወሰደ ነው፤ አሁንም በሰላም መልሱልኝ ብሎ መለሰላቸው።
- ¹⁴ ፤ ዮፍታሔም ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልክተኞችን እንደ ገና ላከ÷
- ¹⁵ ፤ እንዲህም አለው ፡፡ ዮፍታሔ *እንዲህ* ይላል ፡፡ እስራኤል የሞዓብን ምድር የአሞንንም ልጆች ምድር አልወሰደም፤
- ¹⁶ ፤ ነገር ግን ከግብፅ በወጣ ጊዜ÷ እስራኤልም በምድረ በዓ በኩል ወደ ኤርትራ ባሕር በሄደ ጊዜ÷ ወደ ቃዴስም

በደረሰ ጊዜ÷

- ¹⁷ ፤ እስራኤል ወደ ኤዶምያስ ንጉሥ። በምድርህ እንዳልፍ፥ እባክህ፥ ፍቀድልኝ ብሎ መልክተኞችን ላከ፤ የኤዶምያስም ንጉሥ አልሰጣም። እንዲሁም ወደ ሞዓብ ንጉሥ ላከ፥ እርሱም አልፌቀደም።
- ¹⁸ ፤ እስራኤልም በቃዴስ ተቀመጠ። በምድረ በዳም በኩል ሄዱ፥ የኤዶም ያስንና የሞዓብንም ምድር ዞሩ፤ ከሞዓብ ምድርም በምሥራቅ በኩል መጡ በእርኖንም ማዶ ሰፊሩ፤ እርኖንም የሞዓብ ድንበር ነበረና የሞዓብን ድንበር አላለፉም።
- ¹⁹ ፤ እስራኤልም ወደ አሞራዊው ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ ሴዎን መልክተኞችን ላከ፤ እስራኤልም። በምድርህ በኩል ወደ ስፍራችን፥ እባክህ፥ አሳልፌን አለው።
- ²⁰ ፤ ሴዎንም እስራኤል በድንበሩ እንዲያልፍ አላ*መነ*ውም ነበር፤ ነገር ግን ሴዎን ሕዝቡን ሁሉ ሰበሰበ፥ በያሀጽም ሰራረ፥ ከእስራኤልም ጋር ተዋጋ።
- ²¹ ፤ የእስራኤልም አምላክ አግዚአብሔር ሴዎንና ሕዝቡን ሁሉ በእስራኤል እጅ አሳልፎ ሰጠ፥ መቱእቸውም፤ እስራኤልም በዚያ ምድር ተቀምጠው የነበሩትን የአሞራው*ያን*ን ምድር ሁሉ ወረሰ።
- ²² ፤ ከእርኖንም እስከ ያቦቅ ድረስ ከምድረ በዓውም እስከ ዮር-ዓኖስ ድረስ የአሞራ*ውያንን* ምድር ሁሉ ወረሱ።
- ²³ ፤ የእስራኤልም አምላክ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ከእስራኤል ፊት አሞራው*ያንን* አስወገደ፤ አንተም ምድሩን ትወርሳለህን?
- ²⁴ ፤ አምላክህ ካሞሽ የሚሰጥህን አትወርስምን? እኛም አምላካችን እግዚአብሔር ከፊታችን ያስወጣቸውን የእነርሱን ምድር እንወርሳ**ለ**ን።
- ²⁵ ፤ ወይስ ከሞዓብ ንጉሥ ከሴፎር ልጅ ከባላቅ እንተ ትሻላለህን? በውኦ እርሱ እስራኤልን ከቶ ተጣላውን? ወይስ ተዋጋውን?
- ²⁶ ፤ እስራኤልም በሐሴቦንና በመንደሮችዋ፥ በአሮዔርና በመንደሮችዋ፥ በአርኖንም አቅራቢ*ያ* ባሉት ከተሞች ሁሉ ሦስት መቶ ዓመት ተቀምጦ በነበረ ጊዜ፥ በዚ*ያ* ዘመን ስለ ምን አልወሰዳችኋቸውም ነበር?
- ²⁸ ፤ ነገር ግን ዮፍታሔ የላከበትን ቃል የአሞን ልጆች ንጉሥ አልሰጣም ።
- ²⁹ ፲ የእግዚአብሔርም *መን*ፌስ በዮፍታሔ ላይ *መ*ጣ፤ አርሱም ገለዓድንና ምናሴን አለፌ፥ በገለዓድም ያለውን ምጽጳን አለፌ፥ ከምጽጳም ወደ አሞን ልጆች አለፌ።
- ³⁰ ፤ ዮፍቃሔም። በእውነት የአሞንን ልጆች በእ<u>ጀ</u> አሳልፈህ ብትሰሐኝ÷
- ³¹ ፤ ከአሞን ልጆች ዘንድ በደኅና በተመለስሁ ጊዜ÷ ሊገናኘኝ ከቤቴ ደጅ የሚወጣው ማንኛውም ለእግዚአብሔር ይሆናል፤ ለሚቃጠልም መሥዋዕት አቀርበዋለሁ ብሎ ለእግዚአብሔር ስእለት ተሳለ።
- ³² ፤ ዮፍታሔም ሊዋጋቸው ወደ አሞን ልጆች አለፊ÷ እግዚአብሔርም በእጁ አሳልፎ ሰጣቸው።
- ³³ ፤ ከአሮዔርም እስከ ሚኒትና እስከ አቤልክራሚም ድረስ ሀያ ከተሞችን በታላቅ አገዳደል መታቸው። የአሞንም ልጆች በእስራኤል ልጆች ፊት ተዋረዱ።
- ³⁴ ፤ ዮፍታሄም ወደ ቤቱ ወደ ምጽጳ *տ*ጣ፥ እነሆም ልጁ ከበሮ ይዛ እየዘፈነች ልትገናኘው ወጣች፤ ለእርሱም አንዲት ብቻ ነበረች፤ ከእርስዋም በቀር ወንድ ወይም ሴት ሌላ ልጅ አልነበረውም።
- ³⁵ ፤ እርስዋንም ባየ ጊዜ ልብሱን ቀድዶ። አወይ ልኟ ሆይ! ወደ እግዚአብሔር አ<mark>ፌን</mark> ከፍቻለሁና፥ ከዚያውም እመለስ ዘንድ አልችልምና በጣም አዋረድሽኝ አስጨነቅሽኝም አላት።
- ³⁶ ፤ እርስዋም። አባቴ ሆይ፥ አፍህን ለእግዚአብሔር ከከፌትህ፥ እግዚአብሔር በጠላቶ ቸህ በአሞን ልጆች ላይ ተበቅሎልሃልና በአፍህ እንደ ተናገርህ አድርግብኝ አለችው።
- ³⁷ ፤ አባትዋንም። ይህ ነገር ይደረግልኝ፤ ከዚህ ሄ**፫ በተራሮች ላይ እንድወጣና እንድወርድ፥ ከባልን**ጀሮቼም *ጋ*ር ለድንግልናዬ እንዳለቅስ ሁለት ወር አሰናብተኝ አለችው።
- ³⁸ ፤ እርሱም ። ሂጂ አለ ። ሁለት ወርም አሰናበታት፤ ከባልንጀሮችዋም *ጋ*ር ሄደች፥ በተራሮችም ላይ ለድንግልናዋ አለቀሰች።
- ³⁹ ፤ ሁለትም ወር ከተፈጸመ በኋላ ወደ አባትዋ ተመለሰች፥ እንደ ተሳለውም ስእለት አደረገባት፤ እርስዋም ወንድ አላወቀችም ነበር።
- ⁴⁰ ፤ የእስራኤልም ሴቶች ልጆች በዓመት በዓመቱ እየሄዱ የገለዓዳዊውን የዮፍታሔን ልጅ በዓመት አራት ቀን መሾ እንዲያወጡ በእስራኤል ዘንድ ልማድ ሆነ።

- የኤፍሬም ሰዎች ተሰበሰቡ፥ ወደ ጻፎንም ተሻግረው ዮፍታሔን። ከአሞን ልጆች ጋር ለመዋጋት ስታልፍ ከአንተ ጋር እንድንሄድ ስለ ምን አልጠራሽንም? ቤትህን በአንተ ላይ በእሳት እናቃጥለዋለን አሉት።
- ³ ፤ እንዳላዳናችሁኝም ባየሁ ጊዜ ነፍሴን በእ**ጀ አድርጌ በአሞን ልጆች ላይ አለፍሁ**፥ እግዚአብሔርም በእጀ አሳልፎ ሰጣቸው፤ ለምንስ ዛሬ ልትወጉኝ ወደ እኔ መጣችሁ? አላቸው።
- ⁴ ፤ ዮፍቃሔም የገለዓድን ሰዎች ሁሉ ሰበሰበ፥ ከኤፍሬምም ጋር ተዋጋ፤ ኤፍሬምም። ገለዓዳው*ያን ሆይ፥ እናንተ* በኤፍሬምና በምናሴ መካከል የተቀመጣችሁት ከኤፍሬም ሸሽቃችሁ ነው ስላሉ የገለዓድ ሰዎች ኤፍሬምን መቱ።
- ⁵ ፤ ገለዓዳው ያንም ኤፍሬም የሚያልፍበትን የዮርዳኖስን መሻገሪያ ያዙባቸው፤ የሽሽም የኤፍሬም ሰው። ልለፍ ባለ ጊዜ÷ የገለዓድ ሰዎች። አንተ ኤፍሬማዊ ነህን? እሉት፤ እርሱም። አይደለሁም ቢል÷
- ⁶ ፤ እነርሱ። አሁን ሺቦሌት በል አሉት፤ እርሱም አጥርቶ *መናገ*ር አልቻለምና። ሲቦሌት አለ፤ ይዘውም በዮርዳኖስ መሻገሪያ አረዱት፤ በዚያም ጊዜ ከኤፍሬም እርባ ሁለት ሺህ ሰዎች ወደቁ።
- ⁷ ፤ ዮፍታሔም በእስራኤል ላይ ስድስት ዓመት ራረደ። ገለዓዳዊውም ዮፍታሔ ሞተ፥ ከገለዓድም ከተሞች በአንዲቱ ተቀበረ።
- ⁸ ፤ ከእርሱም በኋላ የቤተ ልሔ*ሙ* ኢብጻን በእስራኤል ላይ *ፌ*ራጅ ሆነ።
- ⁹ ፤ ሠላሳም ወንዶች ልጆችና ሠላሳ ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ ሠላሳ ሴቶች ልጆቹንም ወደ ውጭ እገር ዳረ፤ ለወንዶች ልጆቹም ከውጭ አገር ሴቶች ልጆችን አመጣ። በእስራኤልም ላይ ሰባት ዓመት **ፊረደ**።
- ¹⁰ ፤ ኢብጻንም ሞተ፥ በቤተ ልሔምም ተቀበረ።
- ¹¹ ፤ ከእርሱም በኋላ ዛብሎናዊው ኤሎም በእስራኤል ላይ **ፌራጅ ሆነ፤ እርሱም በእስራኤል ላይ አ**ሥር ዓመት ፌረደ።
- ¹² ፤ ዛብሎናዊውም ኤሎም ሞተ÷ በዛብሎንም ምድር ባለችው በኤሎም ተቀበረ።
- ¹³ ፤ ከእርሱም በኋላ የጲርዓቶናዊው የሂሌል ልጅ ዓብዶን በእስራኤል ላይ ፊራጅ ሆነ።
- ¹⁴ ፤ አርባም ልጆች ሥላሳም የልጅ ልጆች ነበሩት፤ በሰባም አህያ ግልግሎች ላይ ይቀመጡ ነበር። በእስራኤልም ላይ ስምንት ዓመት ፌረዴ።
- ¹⁵ ፲ የጲርዓቶናዊውም የሂሌል ልጅ ዓብዶን ሞተ፥ በተራራጣውም በአጣሌቃው*ያን* ምድር በኤፍሬም ባለችው በጲርዓቶን ተቀበረ። a

ምለሬፍ 13

- የ እስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እንደ ገና ክፉ ሥራ ሠሩ፤ እግዚአብሔርም በፍልስጥኤጣውያን እጅ አርባ ዓመት አሳልፎ ሰጣቸው።
- ² ፤ ከዳን ወገን የሆነ ማ*ኑሄ* የሚባል አንድ የጾርዓ ሰው ነበረ፤ ሚስቱም *መ*ካን ነበረች፥ ልጅም አልወለደችም።
- ³ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ለሴቲቱ ተገልጦ እንዲህ አላት። እነሆ፥ እንቺ መካን ነሽ፥ ልጅም አልወለድሽም፤ ነገር ግን ትፀንሻለሽ፥ ወንድ ልጅም ትወል**ጃለሽ**።
- ⁴ ፤ አሁንም ተጠንቀቂ፤ የወይን ጠጅን የሚያስክርም ነገር አትጠጪ፥ ርኩስም ነገር አትብዪ።
- ⁵ ፤ እነሆ÷ ትፀንሻለሽ÷ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ልጁም ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ ናዝራዊ ይሆናልና በራሱ ላይ ምላጭ አይድረስበት፤ እርሱም እስራኤልን ከፍልስጉኤማው*ያን* እጅ ማዳን ይጀምራል።
- ⁶ ፤ ሴቲቱም ወደ ባልዋ መጥታ። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ወደ እኔ መጣ፥ መልኩም እንደ እግዚአብሔር መልአክ እጅግ የሚያስደነግጥ ነበረ፤ ከወዴትም እንደ መጣ አልጠየቅሁትም፥ እርሱም ስሙን አልነገረኝም።
- ⁷ ፤ እርሱም። እነሆ፥ ትፀንሻለሽ፥ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ልጁም ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ እስኪሞት ድረስ ለእግዚአብሔር የተለየ ናዝራዊ ይሆናልና አሁን የወይን ጠጅ የሚያስክርም ነገር አትጠጪ፥ ርኩስም ነገር አትብዪ አለኝ ብላ ተናገረች።
- ⁸ ፤ ማኑሄም። ጌታ ሆይ፥ የላክሽው የእግዚአብሔር ሰው፥ እባክህ፥ እንደ ገና ወደ እኛ ይምጣ፤ ለሚወለደውም

ልጅ ምን እንድናደርግ ያስገንዝበን ብሎ ወደ እግዚአብሔር ለመነ።

- ⁹ ፤ እግዚአብሔርም የማ*ኑሄን* ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ እንደ ገና ለሴቲቱ በእርሻ ውስጥ ተቀምጣ ሳለች ተገለጠላት፤ ባልዋ ማ*ኑሄ* ግን ከእርስዋ *ጋ*ር አልነበረም።
- ¹⁰ ፤ ሴቲቱም ፌጥና ሮጠች ለባልዋም። እነሆ፥ በቀደም ዕለት ወደ እኔ የመጣው ሰው ደግሞ ተገለጠልኝ ብላ ነገረችው።
- ¹¹ ፤ ማኦሄም ተነሥቶ ሚስቱን ተከተለ፥ ወደ ሰውዮውም *መ*ጥቶ። ከዚህች ሴት *ጋ*ር የተነጋገርህ አንተ ነህን? አለው። እርሱም። እኔ ነኝ አለ።
- ¹² ፤ ማኑሄም። ቃልህ በደረሰ ጊዜ የልጁ ሥርዓት ምንድር ነው? የምናደርግለትስ ምንድር ነው? አለው።
- ¹³ ፤ የእግዚአብሔርም *መ*ልአክ ማ*ኑሄን።* ሴቲቱ ከነገር**ኃ**ፅት ሁሉ ት**ጠንቀ**ቅ።
- ¹⁴ ፤ ከወይንም ከሚወጣው ሁሉ አትብላ፥ የወይን **ሐጅንም የሚያስክርንም ነገር አት**ሐጣ፥ ርኩስም ነገር ሁሉ አትብላ፤ ያዘዝኋትን ሁሉ ት**ሐብቅ አለ**ው።
- ¹⁵ ፤ ማኑሄም የእግዚአብሔርን መልአክ። የፍየል ጠቦት እስክናዘጋጅልህ ድረስ፥ እባክህ፥ ቆይ አለው።
- ¹⁶ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ማኑሄን። አንተ የግድ ብትለኝ መብልህን አልበላም፤ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት ማዘጋጀት ብትወድድ ለእግዚአብሔር አቅርበው አለው። ማኑሄም የእግዚአብሔር መልአክ መሆኑን አላወቀም ነበር።
- ¹⁷ ፤ ማኑሄም የእግዚአብሔርን መልአክ። ነገርህ በደረሰ ጊዜ እንድናከብርህ ስምህ ማን ነው? አለው።
- ¹⁸ ፤ የእግዚአብሔርም *መ*ልአክ። ስሜ ድንቅ ነውና ለምን ት**ጠይቃለህ? አ**ለው።
- ¹⁹ ፤ ማኦሄም የፍየሉን ጠቦትና የእህሉን ቍርባን ወስዶ በድንጋይ ላይ ለእግዚአብሔር አቀረበው*። መ*ልአኩም ተአምራት አደረገ÷ ማኦሄና ሚስቱም ይመለከቱ ነበር*።*
- ²⁰ ፤ ነበልባሉም ከመሠዊያው ላይ ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ የእግዚአብሔርም መልአክ በመሠዊያው ነበልባል ውስጥ ዐረገ፤ ማኑሄና ሚስቱም ተመለከቱ÷ በምድርም በግምባራቸው ተደፉ።
- ²¹ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ዳግመኛ ላማኦሄና ለሚስቱ አልተገለጠም፤ *ያን* ጊዜም ማኦሄ የእግዚአብሔር መልአክ መሆኑን አወቀ።
- ²² ፤ ማ*ኑ*ሄም ሚስቱን። እግዚአብሔርን አይተናልና ሞት እንሞታለን አላት።
- ²³ ፤ ሚስቱም። እግዚአብሔርስ ሊገድለን ቢወድድ ኖሮ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእህሉን ቍርባን ከእጃችን ባልተቀበለን፥ ይህንም ነገር ሁሉ ባላሳየን፥ እንዲህ ያለ ነገርም በዚህ ጊዜ ባላስታወቀን ነበር አለችው።
- ²⁴ ፲ ሴቲቱም ወንድ ልጅ ወለደች፥ ስ*ሙን*ም ሶምሶን ብላ **ሐራችው፤ ል**ጇም አደገ እግዚአብሔርም ባረከው።
- ²⁵ ፤ የእግዚአብሔርም *መን*ፌስ በጾርዓና በኤሽታኦል መካከል ባለው በዳን ሰፈር ውስጥ ሊ*ያነቃቃ*ው ጀመረ።

ምለሬፍ 14

- **ሰ**ምሶንም ወደ ተምና ወረደ፥ በተምናም ከፍልስጥኤማው*ያን* ልጆች አንዲት ሴት እየ።
- ² ፤ ወጥቶም ለአባቱና ለእናቱ። በተምና ከፍልስጥኤማው*ያ*ን ልጆች አንዲት ሴት አይቻለሁ፤ አሁንም እርስዋን አጋቡኝ አላቸው።
- ³ ፤ አባቱና እናቱም። ካልተገረዙት ከፍልስጥኤ*ጣውያን ሚ*ስት ለማግባት ትሄድ ዘንድ ከወንድሞችህ ሴቶች ልጆች ከሕዝቤም ሁሉ መካከል ሴት የለምን? አሉት። ሶምሶንም አባቱን። ለዓይኔ እጅግ ደስ አሰኝታኛለችና እርስዋን አጋባኝ አለው።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔርም በፍልስጥኤጣው*ያን* ላይ ምክንያት ይፊልግ ነበርና ነገሩ ከእርሱ ሆነ፤ አባቱና እናቱ ግን አላወቁም። በዚያን ጊዜም ፍልስጥኤጣው*ያን* በእስራኤል ላይ ገዣች ነበሩ።
- ⁵ ፤ ሶምሶንም አባቱና እናቱም ወደ ተምና ወረዱ፥ በተምናም ወዳለው ወደ ወይኑ ስፍራ መጡ፤ እነሆም፥ የእንበሳ ደቦል እ*ያግ*ሣ ወደ እርሱ ደረሰ።
- ⁶ ፤ የእግዚአብሔርም *መግ*ፌስ በእርሱ ላይ በኃይል ወረደ፤ ጠቦትን እንደሚቆራርጥ በእጁ ምንም ሳይኖር ቈራረጠው፤ ያደረገውንም ለአባቱና ለእናቱ አልነገረም።
- ⁷ ፤ ወርዶም ከሴቲቱ *ጋ*ር ተነጋገረ፤ እጅግም ደስ አስኘችው።
- ⁸ ፤ ከጥቂትም ቀን በኋላ ሊያገባት ተመለስ፥ የእንበሳውንም ሬሳ ያይ ዘንድ ከመንገድ ፌቀቅ አለ፤ እነሆም፥

በአንበሳው ራሳ ውስጥ ንብ ሰፍሮበት ነበር፥ ማርም ነበረበት።

- ⁹ ፤ በእጁም ወስዶ *መንገ*ድ ለ*መንገ*ድ እየበላ ሄደ፤ ወደ አባቱና ወደ እናቱ መጣ፥ ጣሩንም ሰጣቸው፥ እነርሱም በሉ፤ ጣሩንም ከእንበሳው ራሳ ውስጥ እንደ ወሰደ አልነገራቸውም።
- ¹⁰ ፤ አባቱም ወደ ሴቲቱ ወረደ፤ ጎበዞችም እንዲህ ያደርጉ ነበርና ሶምሶን በዚያ በዓል አደረገ።
- ¹¹ ፤ ባዩትም ጊዜ ከእርሱ *ጋ*ር ይሆ*ኑ* ዘንድ ሌሎች *ພ*ላሳ ሰዎች ሰጡት።
- ¹² ፲ ሶምሶንም። እንቆቅልሽ ልስጣችሁ፤ በሰባቱም በበዓሉ ቀኖች ውስጥ ፌትታችሁ ብትነግሩኝ፥ ሠላሳ የበፍታ ቀሚስና ሠላሳ ልውጥ ልብስ እሰጣችኋለሁ፤
- ¹³ ፲ መፍታትም ባትችሉ ሠላሳ የበፍታ ቀሚስና ሠላሳ ልውጥ ልብስ ትሰ**ሙ**ኛላችሁ አላቸው። እነርሱም። እንድንሰማው እንቆቅልሽህን ንገረን አሉት።
- ¹⁴ ፤ እርሱም። ከበላተኛው ውስጥ መብል ወጣ፥ ከብርቱም ውስጥ ጥፍጥ ወጣ አላቸው። ሦስት ቀንም እንቈቅልሹን መተርጎም አልቻሉም።
- ¹⁵ ፤ በአራተኛውም ቀን የሶምሶንን ሚስት። እንቈቅልሹን እንዲነግረን ባልሽን ሽንግዪው÷ አለዚያም እንቺንና የአባትሽን ቤት በእሳት እናቃጥላለን፤ ወደዚህ ጠራችሁን ልትገፉን ነውን? አሉአት።
- ¹⁶ ፤ የሶምሶንም ሚስት በፊቱ እያለቀሰች። በእውነት ጠልተሽኛል፥ ከቶም እትወድደኝም፤ ለሕዝቤ ልጆች እንቈቅልሽ ሰጥተሃቸዋልና ትርጻሜውንም አልነገርሽኝም አለችው። እርሱም። እነሆ፥ ለአባቴና ለእናቴ አልነገርኋቸውም፥ ለአንቺ እነግርሻለሁን? አላት።
- ¹⁷ ፤ ሰባቱንም የበዓል ቀን በፊቱ አለቀሰች፤ አርስዋም ነዝንዛዋለችና በሰባተኛው ቀን ነገራት። ትርጓሜውንም ለሕዝብዋ ልጆች ነገረች።
- ¹⁸ ፤ በሰባተኛውም ቀን ፀሐይ ሳትገባ የከተማይቱ ሰዎች። ከማር የሚጣፍጥ ምንድር ነው? ከእንበሳስ የሚበረታ ማን ነው? እሉት። እርሱም። በጥ**ጀዬ ባላረሳች**ሁ የእንቈቅልሼን ትርጻሜ ባላወቃችሁ ነበር አላቸው።
- ¹⁹ ፤ የእግዚአብሔርም *መን*ፊስ በላዩ በኃይል ወረደ፤ ወደ አስቀሎናም ወረደ÷ ከዚያም **ሠላሳ ሰዎችን ገደለ÷** ልብሳቸውንም ወስዶ እንቈቅልሹን ለፊቱት ሰዎች ሰጠ። ቍጣውም ነደደ÷ ወደ አባቱም ቤት ወጣ።
- ²⁰ ፤ የሶምሶን ሚስት ግን ከተባበሩት ከሚዜዎቹ ለአንደኛው ሆነች።

- በዚህም በኃላ በስንዴ መከር ጊዜ ሶምሶን የፍየል ጠቦት ይዞ ሚስቱን ሊጠይቅ ሄደና። ወደ ጫጉላ ቤት ወደ ሚስቴ ልግባ አለ፤ አባትዋ ግን እንዳይገባ ከለከለው።
- ³ ፤ ሶምሶንም። ከእንግዲህ ወዲህ በፍልስጥኤማው*ያ*ን ላይ ክፉ ባደርግ እኔ ንጹሕ ነኝ አላቸው።
- ⁴ ፲ ሶምሶንም ሄዶ ሦስት *መ*ቶ ቀበሮች ያዘ፤ ቸቦም ወስዶ ሁለት ሁለቱንም ቀበሮዎች በጅራታቸው አሰረ÷ በሁለቱም ጅራቶች ማካከል አንድ ቸቦ አደረገ።
- ⁵ ፤ ቸበውንም እንድዶ በቆመው በፍልስጥኤማውያን እህል መካከል ሰደዳቸው፤ ነዶውንም የቆመውንም እህል ወይኑንም ወይራውንም እቃጠለ።
- ⁶ ፤ ፍልስጥኤጣውያንም። ይህን ያደረገው ጣን ነው? አሉ። እነርሱም። ሚስቱን ወስዶ ለሚዜው እጋብቶበታልና የተምናዊው አጣች ሶምሶን ነው አሉ። ፍልስጥኤጣያንም ወጥተው ሴቲቱንና አባትዋን በእሳት አቃሐሉ።
- ⁷ ፤ ሶምሶንም። እናንተ እንዲሁ ብታደርጉ እኔ እበቀላችኋለሁ፥ ከዚያም በኋላ ዕርፋለሁ አላቸው።
- ⁸ ፤ እርሱም ጭን ጭናቸውን ብሎ በታላቅ አገዳደል መታቸው፤ ወርዶም በኤጣም ዓለት ባለው ዋሻ ውስጥ ተቀመጠ።
- ⁹ ፤ ፍልስጉኤ*ጣውያንም ወ*ጡ፥ በይሁዳም ሰፊፉ፥ በሌሒ ላይም ተበታትነው ተቀ*መ*ጡ።
- ¹⁰ ፲ የይሁዳም ሰዎች። በእኛ ላይ የወጣችሁት ለምንድር ነው? አሉ። እነርሱም። ሶምሶንን ልናስር÷ እንዳደረጉብንም ልናደርግበት *መ*ጥተናል አሉ።
- ¹¹ ፤ ከይሁዳም ሰዎች ሦስት ሺህ የሚያህሉ በኤጣም ዓለት ወዳለው ዋሻ ወርደው ሶምሶንን። ገዠቓችን ፍልስ**ተኤ**ማውያን እንደ ሆኑ አታውቅምን? ያደረግህብን ይህ ምንድር ነው? አሉት። እርሱም። እንዳደረጉብኝ

እንዲሁ አደረግ**ሁባቸው አላቸው**።

- 12 ፤ እነርሱም ። አስረን በፍልስጥኤ*ጣውያን* እጅ አሳልፌን ልንሰጥህ መጥተናል አሉት ። ሶምሶንም ። እናንተ እንዳትገድሉኝ ጣሉልኝ አላቸው ።
- ¹³ ፤ እነርሱም ። አስረን በእጃቸው አሳልፌን እንሰ**ተሃለን እን**ጇ አንገድልህም ብለው ተናገሩት ። በሁለትም አዲስ ገመድ አስረው ከዓለቱ ውስጥ አወጡት ።
- ¹⁴ ፤ ወደ ሌሒ በመጣ ጊዜም ፍልስጥኤማውያን እልል እያሉ ተገናኙት። የእግዚአብሔርም መንፊስ በኃይል ወረደበት፤ ክንዱም የታሰረበት ገመድ በእሳት እንደ ተበላ እንደ ተልባ እግር ፊትል ሆነ÷ ማሰሪያዎቹም ከእጁ ወደቁ።
- ¹⁵ ፤ አዲስም የአህያ መንጋጋ አገኘ÷ እጁንም ዘርግቶ ወሰደው÷ በእርሱም አንድ ሺህ ሰው ገደለ።
- ¹⁶ ፲ ሶምሶንም ። በአህያ መንጋጋ ክምር በክምር ላይ አድርጌአቸዋለሁ፤ በአህያ መንጋጋ አንድ ሺህ ሰው ገድያለሁ አለ።
- ¹⁷ ፤ መናገሩንም በሬጸመ ጊዜ መንጋጋውን ከእጁ ጣለ፤ የዚያንም ስፍራ ስም ራጣትሌሒ ብሎ **ሐራው**።
- ¹⁸ ፤ እርሱም እጅግ ተጠምቶ ነበርና። አንተ ይህችን ታላቅ ማዳን በባሪያህ እጅ ስጥተሃል፤ አሁንም በጥም አሞታለሁ÷ ባልተገረዙትም እጅ አወድቃለሁ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮሽ።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም በሌሒ ያለውን አዘቅት ሰንጠቀ፥ ከእርሱም ውኃ ወጣ፤ እርሱም ጠጣ፥ ንፍሱም ተመለሰች፥ ተጠናከረም። ስለዚህም የዚያን ቦታ ስም ዓይንሀቆሬ ብሎ ጠራው፤ ይህም እስከ ዛሬ ድረስ በሌሒ አለ።
- ²⁰ ፤ በፍልስ**ጥኤ** ማውያንም ዘመን በእስራኤል ላይ ሀያ ዓመት ፈረደ።

- **ሰ**ምሶንም ወደ ጋዛ ሄደ÷ በዚያም ጋለሞታ ሴት አይቶ ወደ እርስዋ ገባ።
- ² ፤ የጋዛ ሰዎችም ሶምሶን ወደ ከተማ ውስጥ እንደ ገባ ሰሙ፥ ከበቡትም፥ ሌሊቱንም ሁሉ በከተማይቱ በር ሽመቁበት። ማለዳ እንገድለዋለን ብለውም ሌሊቱን ሁሉ በዝምታ ተቀመጡ።
- ³ ፤ ሶምሶንም እስከ እኩለ ሌሊት ተኛ፤ እኩለ ሌሊትም በሆነ ጊዜ ተነሥቶ የከተማይቱን በር መዝጊያ ያዘ÷ ከሁለቱ መቃኖችና ከመወርወሪያውም ጋር ነቀለው÷ በትከሻውም ላይ አደረገ÷ በኬብሮንም ፊት ወዳለው ተራራ ራስ ላይ ተሸክሞት ወጣ በዚያም ጣለው።
- ⁴ ፤ ከዚህም በኃላ በሶሬቅ ሽለቆ የነበረች ደሊላ የተባለች እንዲት ሴትን ወደደ።
- ⁵ ፤ የፍልስጥኤማውያንም መኳንንት ወደ እርስዋ ወጥተው። እርሱን ሽንግለሽ በእርሱ ያለ ታላቅ ኃይል በምን አንደ ሆነት እኛስ እርሱን ለማዋረድ እናስረው ዘንድ የምናሽንፌው በምን እንደ ሆነ እወቂ፤ እኛም እያንዳንዳችን ሺህ አንድ መቶ ብር ሺህ አንድ መቶ ብር እንስጥሻለን እሉአት።
- ⁶ ፤ ደሊላም ሶምሶንን። ቃላቅ ኃይልህ በምን እንደ ሆነት እንድትዋረድስ የምትቃሰርበት ምን እንደ ሆነት እባክህት ንገረኝ አለችው።
- ⁷ ፤ ሶምሶንም ፡፡ በሰባት ባልደረቀ በእርጥብ **ሐፍር ቢያስሩኝ**ት እደክማለሁ እንደ ሌላም ሰው እሆናለሁ አላት ፡፡

- ¹⁰ ፤ ደሊላም ሶምሶንን። እነሆ÷ አታለልሽኝ÷ የነገርሽኝም ሀሰት ነው፤ አሁንም የምትታሰርበት ምን እንደ ሆነ÷ እባክህ÷ ንገረኝ አለችው።
- ¹¹ ፤ እርሱም። ሥራ ባልተሠራበት በአዲስ ገመድ ቢያስሩኝ÷ አደክማለሁ÷ እንደ ሌላም ሰው **እሆናለሁ አላት**።
- 12 ፤ ደሊላም አዲስ ገመድ ወስዳ በእርሱ አሰረቸው፤ በጓዳዋም የተደበቁ ሰዎች ተቀምጠው ነበር። እርስዋም። ሶምሶን ሆይ÷ ፍልስጥኤማውያን መጡብህ አለችው። ገመዱንም ከክንዱ እንደ ፌትል በጣጠሰው።
- ¹³ ፤ ደሊላም ሶምሶንን። እስከ አሁን ድረስ አታለልሽኝ፥ የነገርሽኝም ሐሰት ነው፤ የምትታሰርበት ምን እንደ ሆነ ንገረኝ አለችው። እርሱም። የራሴን ሐ**ጕር ሰባቱን ጕንጕን ከድር ጋር ብት**ጐነጕኚው፥ በችካልም ብትቸክዪው፥ አደክማለሁ፥ አንደ ሴላም ሰው አሆናለሁ አላት።

- ¹⁴ ፲ ሶምሶንም በተኛ ጊዜ ደሊላ የራሱን **ሐ**ጕር ሰባቱን ጕንጕን ከድሩ ጋር **ጐ**ነጐነችው፥ በችካልም ቸከለችውና። ሶምሶን ሆይ፥ ፍልስጥኤማው*ያን መ*ጡብህ አለችው። ከእንቅልፉም ነቃ፥ ችካሉንም ከነቆንዳላው ድሩንም ነቀለ።
- ¹⁵ ፤ እርስዋም። እንተ። እወድድሻለሁ እንዴት ትለኛለህ፥ ልብህ ከእኔ *ጋ*ር አይደለም? ስታታልለኝ ይህ ሦስተኛ ጊዜህ ነው፥ ታላቅ ኃይልህም በምን እንደ ሆነ አልነገርሽኝም አለችው።
- ¹⁶ ፤ ዕለት ዕለትም ቢቃልዋ ነዘነዘችው አስቸገረችውም፥ ነፍሱም እስከ ሞት ድረስ ተጨነቀች።
- ¹⁷ ፤ እርሱም። ከእናቴ ማኅፀን ጀምሬ ለእግዚአብሔር የተለየሁ ነኝና በራሴ ላይ ምላጭ አልደረሰም፤ የራሴንም **ሐ**ጕር ብላጭ ኃይሌ ከእኔ ይሄዳል፥ እደክማለሁም፥ እንደ ሌላም ሰው እሆናለሁ ብሎ የልቡን ሁሉ ገለጠላት።
- ¹⁸ ፤ ደሊላም የልቡን ሁሉ እንደ ገለጠላት ባየች ጊዜ። የልቡን ሁሉ ገልጦልኛልና ይህን ጊዜ ደግሞ ኦ ብላ ላከችና የፍልስጥኤማው*ያንን መኳንን*ት ጠራች። የፍልስጥኤማው*ያን መኳንን*ትም ብሩን በእጃቸው ይዘው ወደ እርስዋ መው።
- ¹⁹ ፤ እርስዋም በጕልበትዋ ላይ አስተኛቸው፤ አንድ ሰውም ጠራቸ፥ እርሱም ሰባቱን የራሱን ጕንጕን ላጨው ፡፡ ልታዋርደውም ጀመረች፥ ኃይሉም ከእርሱ ሄደ።
- ²⁰ ፤ እርስዋም ፡፡ ሶምሶን ሆይ፥ ፍልስጥኤጣው*ያን መ*ጡብህ አለችው ፡፡ ከእንቅልፉም ነቅቶ ፡፡ እወጣለሁ እንደ ወትሮውም ጊዜ አደር*ጋ*ለሁ አለ ፡፡ ነገር ግን እግዚአብሔር ከእርሱ እንደ ተለየው አላወቀም ፡፡
- ²¹ ፲ ፍልስጥኤጣውያንም ይዘው ዓይኖቹን አወጡት፤ ወደ ጋዛም አምጥተው በናስ ስንሰለት አስሩት፤ በግዞትም ሆኖ እህል ይ~~ፈ~~ጭ ነበር።
- ²³ ፤ የፍልስጥኤምም *ውኳንንት* ። አምላካችን ጠላታችንን ሶምሶንን በእጃችን አሳልፎ ሰጠን እያሉ ለአምላካቸው ለ*ዳ*ጎን ታላቅ *ውሥ*ዋዕት ይሠዉ ዘንድ ደስም ይላቸው ዘንድ ተሰበሰቡ።
- ²⁴ ፤ ሕዝቡም ሁሉ ባዩት ጊዜ። ምድራ*ችንን ያ*ጠፋውን፥ ከእኛም ብዙ ሰው የገደለውን ጠላታ*ችንን* አምላካችን በእ**ጃ**ችን አሳልፎ ሰ**ሐን እ**ያሉ አምላካቸውን አ*መ*ሰገኦ።
- ²⁵ ፤ ልባቸውንም ደስ ባለው ጊዜ። በፊታችን እንዲጫወት ሶምሶንን ጥሩት እሉ። ሶምሶንንም ከግዞት ቤት ጠሩት፥ በፊታቸውም ተጫወተ፤ ተዘባበቱበትም፥ በምስሶና በምስሶም መካከል አቆሙት።
- ²⁶ ፲ ሶምሶንም እጁን የያዘውን ብላቴና። ቤቱን የደገፉትን ምስሶች እጢጋባቸው ዘንድ÷ እባክህ÷ አስይዘኝ አለው።
- ²⁷ ፤ በቤትም ውስጥ ወንዶችና ሴቶች ሞልተውበት ነበር÷ የፍልስጥኤምም *ውኳንን*ት ሁሉ በዚያ ነበሩ፤ በቤቱም ሰባነት ላይ ሶምሶን ሲጫወት የሚያዩ ሦስት ሺህ የሚያህሉ ወንዶችና ሴቶች ነበሩ።
- ²⁸ ፲ ሰምስንም። ስለ ሁለቱ ዓይኖቼ ፍልስጥኤማውያንን አሁን እንድበቀል÷ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ÷ አባክህ÷ አስበኝ፤ አምላክ ሆይ÷ ይህን አንድ ጊዜ ብቻ÷ እባክህ÷ አበርታኝ ብሎ እግዚአብሔርን ጠራ።
- ²⁹ ፲ ሶምሶንም ቤቱ ተደግፎባቸው የነበሩትን ሁለቱን መካከለኞች ምስሶች ያዘ፲ አንዱን በቀኝ እጁ አንዱንም በግራ እጁ ይዞ ተጠጋባቸው።
- ³⁰ ፲ ሶምሶንም። ከፍልስጥኤማው*ያን ጋ*ር ልሙት አለ፲ ተጎንብሶም ምስሶቹን በሙሉ ኅይሉ ገፋ÷ ቤቱም በውስጡ በነበሩት በመኳንንቱም በሕዝቡም ሁሉ ላይ ወደቀ፲ በሞቱም የገደላቸው ሙታን በሕይወት ሳለ ከገደላቸው በዙ።

- **በ**ተራራማውም በኤፍሬም አገር ሚካ የተባለ አንድ ሰው ነበረ።
- ² ፤ እናቱንም። ከአንቺ ዘንድ የተወሰደው፥ የረገምሽበትም፥ በጆሮዬም የተናገርሽበት አንድ ሺህ አንድ *መ*ቶ ብር፥ እነሆ፥ በእኔ ዘንድ አለ፤ እኔም ወስጀዋለሁ አላት። እናቱም። ልጀ ሆይ፥ እግዚአብሔር ይባርክህ አለችው።
- ³ ፤ አንዱን ሺህ አንዱን መቶ ብርም መለሰላት፤ እናቱም። ይህን ብር የተቀረጸ ምስልና ቀልጦ የተሠራ ምስል አድርጌ ከእ<u>ጀ</u> ስለ ልጀ ለእግዚአብሔር እቀድሰዋለሁ፤ አሁንም ለአንተ እመልሰዋለሁ አለች።
- ⁴ ፤ ለአናቱም ገንዘቡን በመለሰላት ጊዜ እናቱ ሁለቱን መቶ ብር ወስዓ ለአን**ተረ**ኛ ሰጠቸው÷ አርሱም የተቀረጸ

ምስልና ቀልጦ የተሠራ ምስል አደረገው። ያም በሚካቤት ነበረ።

- ⁵ ፤ ሰውዮውም ሚካ የአምላክ ቤት ነበረው፤ ኤፉድና ተራፊም አደረገ፥ ከልጆቹም እንዱን ቀደሰው፥ ካህንም ሆነለት።
- ⁶ ፤ በዚያም ዘ*መን* በእስራኤል ዘ*ንድ ንጉሥ* አልነበረም፤ ሰውም ሁሉ በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር።
- ⁷ ፤ በቤተ ልሔም ይሁዳም ከይሁዳ ወገን የሆነ እንድ <mark>ጕል</mark>ማሳ ነበረ÷ እርሱም ሌዋዊ ነበረ÷ በዚያም ይቀመጥ ነበር።
- ⁸ ፤ ይህም ሰው የሚቀመጥበትን ስፍራ ለመሻት ከከተማው ከቤተ ልሔም ይሁዳ ወጣ፤ ሲሔድም ወደ ተራራማው ወደ ኤፍራም አገር ወደ ሚካቤት መጣ።
- ⁹ ፤ ሚካም። ከወዴት *መ*ጣህ? አለው። አርሱም። ከቤተ ልሔም ይሁ*ዳ የሆን*ሁ ሌዋዊ ነኝ፤ የምቀመጥበትንም ስፍራ ለመሻት *እ*ሄዳለሁ አለው።
- ¹⁰ ፲ ሚካም። ከእኔ ዘንድ ተቀመጥ፥ አባትና ካህንም ሁንኝ፤ እኔም ልብሶችንና ምግብህን፥ በእየዓመቱም አሥር ብር እስጥሃለሁ አለው። ሌዋዊውም ገባ።
- ¹¹ ፤ ሌዋዊውም ከሰውዮው ጋር መቀመጥን ፊቀደ፤ ጕልማሳውም ከልጆቹ እንደ አንዱ ሆነለት።
- ¹² ፤ ሚካም ሌዋዊውን ቀደሰ፥ ጕልማሳውም ካህኑ ሆነለት፥ በሚካም ቤት ነበረ።
- ¹³ ፤ ሚካም። ሌዋዊ ካህን ስለ ሆነልኝ እግዚአብሔር መልካም እንዲሠራልኝ አሁን አውቃለሁ አለ።

- በዚያም ዘመን በእስራኤል ዘንድ ንጉሥ እልነበረም። እስከዚያም ቀን ድረስ ለዳን ነገድ በእስራኤል ነገዶች መካከል ርስት አልደረሳቸውም ነበርና በዚያ ዘመን የሚቀመጡባት ርስት ይሹ ነበር።
- ² ፤ የዳንም ልጆች ከወገናቸው አምስት ጽኦዓን ሰዎች ምድሪቱን እንዲሰልሉና እንዲመረምሩ። ሂዱ ምድሪቱንም ሰልሉ ብለው ከጾርዓና ከኤሽታኦል ሰደዱ። እነዚያም ወደ ተራራጣው ወደ ኤፍሬም አገር ወደ ሚካ ቤት መጥተው በዚያ አደሩ።
- ³ ፤ በሚካ ቤት አጠንብም በነበሩ ጊዜ የሌዋዊውን የጕልማሳውን ድምፅ አወቁ፤ ወደ እርሱም ቀርበው። ወደዚህ ማን አመጣህ? በዚህስ የምታደርገው ምንድር ነው? በዚህስ ምን እለህ? እሉት።
- ⁴ ፤ እርሱም። ሚካ እንዲህ እንዲህ አደረገልኝ፥ ቀጠረኝም፥ እኔም ካህን ሆንሁለት አላቸው።
- ⁵ ፤ እነርሱም። የምንሄድበት *መንገ*ድ የቀና መሆኑን እናውቅ ዘንድ፥ እባክህ፥ እግዚአብሔርን **ሐይቅልን አሉ**ት።
- ⁶ ፤ እርሱም። የምትሄዱበት *መንገ*ድ በእግዚአብሔር ፊት ነውና በደኅና ሂዱ አላቸው።
- ⁷ ፤ አምስቱም ሰዎች ሄዱ ወደ ሌሳም መጡ፥ በውስጡም የነበሩትን ሕዝብ ተዘልለው እዩአቸው፥ አንደ ሲዶናውያንም ልጣድ ጸጥ ብለው ተዘልለው ተቀምጠው ነበር፤ የሚያስቸግራቸውም የሚገዛቸውም አልነበረም፥ ከሲዶናውያንም ርቀው ከሰውም ሁሉ ተለይተው ለብቻቸው ይኖሩ ነበር።
- ⁸ ፤ ወደ ወንድሞቻቸውም ወደ ጾርዓና ወደ ኤሽታኦል ተመለሱ፤ ወንድሞቻቸውም። ምን ወሬ ይዛችጏል? አሉአቸው።
- ⁹ ፤ አነርሱም ምድሪቱን እግጅ መልካም እንደ ሆነች አይተናልና ተነሡ፥ በአነርሱ ላይ እንውጣ፤ እናንተ ዝም ትላላችሁን? ትሄዱ ዘንድ ምድሪቱንም ለመውረስ ትገቡ ዘንድ ቸል አትበሉ።
- ¹⁰ ፤ በሄዳችሁ ጊዜ ተዘልለው ወደ ተቀመጡ ሕዝብ ትደርሳላችሁ፥ ምድሪቱም ሰፊ ናት፤ እግዚአብሔርም በምድር ካለው ሃገር ሁሉ አንዳች የማይሳድልበትን ስፍራ በእጃችሁ ሰጥቶእል አሉ።
- ¹¹ ፤ ከዓን ወገንም የጦር ዕቃ የታጠቁ ስድስት *መ*ቶ ሰዎች ከዚያ ከጾርዓና ከኤሽታኦል ተነሥተ*ው ሄዱ* ።
- ¹² ፲ ወጥተውም በይሁዳ ባለችው በቂር*ያ*ትይዓሪም ሰፌሩ፤ ስለዚህም የዚያ ስፍራ ስም እስከ ዛሬ ድረስ የዳን ሰፌር ተብሎ ተጠራ፤ እነሆም፥ ከቂርያትይዓሪም በስተ ኋላ ነው።
- ¹³ ፤ ከዚያም ወደ ተራራጣው ወደ ኤፍሬም አገር አለፉ፤ ወደ ሚካም ቤት *መ*ጡ።
- ¹⁴ ፤ የሌሳን ምድር ሊሰልሉ ሄደው የነበሩት አምስቱ ሰዎችም ወንድሞቻቸውን። በእነዚህ ቤቶች ውስጥ ኤፉድና ተራፊም፥ የተቀረጸ ምስልና ቀልጦ የተሠራ ምስልም እንዳሉ ታውቃላችሁን? አሁንም የምታደርጉትን ምክሩ ብለው ተናገሩአቸው።
- ¹⁵ ፤ ከመንገዱም ፊቀቅ ብለው ጕልማሳው ሌዋዊ ወደ ነበረበት ወደ ሚካቤት መጡ፥ ደኅንነቱንም ጠየቁት።

- ¹⁶ ፤ የጦር ዕቃ የታጠቁት÷ ከዓን ልጆችም የሆኑት ስድስቱ መቶ ሰዎች በደ<u>ኛ</u>ፉ አጠገብ ቆመው ነበር።
- ¹⁷ ፤ ምድሪቱንም ሊሰልሉ ሄደው የነበሩት አምስቱ ሰዎች ወጥተው ወደዚያ ገቡ፤ የተቀረጸውን ምስል ኤፉዱንም ተራፊ*ሙን*ም ቀልጦ የተሠራውን ምስልም ወሰዱ፤ ካህኑም የጦር ዕቃ ከታጠቁት ከስድስት *መ*ቶ ሰዎች ጋር በደ*ጃ ቀ* አጠገብ ቆሞ ነበር።
- ¹⁸ ፤ እነዚህም ወደ **ሚ**ካ ቤት ጉበተው የተቀረጸውን ምስል ኤ*ፉዱ*ንም ተራፊ*ሙን*ም ቀልጦ የተሠራውን ምስልም በወሰዱ ጊዜ፥ ካህኦ። ምን ታደርጋላችሁ? አላቸው።
- ¹⁹ ፲ እነርሱም። ዝም በል÷ እጅህንም በአፍህ ላይ ጫን÷ ከእኛም *ጋ*ር *መ*ጥተህ አባትና ካህን ሁንልን፲ ለአንድ ሰው ቤት ካህን መሆን ወይስ በእስራኤል ዘንድ ለነገድና ለወገን ካህን መሆን ማናቸው ይሻልሃል? እሉ*ት* ።
- ²⁰ ፤ ካህኦም በልቡ ደስ አለው÷ ኤፉ-ዱንም ተራፊ*ሙን*ም የተቀረጸውንም ምስል ወሰደ÷ በሕዝቡም *መ*ካከል ሄደ።
- ²¹ ፤ እነርሱም ዞረው ሄዱ÷ ሕፃናቶ ችንና ከብቶ ችን ዕቃዎ ችንም በፊታቸው እደረጉ።
- ²² ፤ ከሚካም ቤት በራቁ ጊዜ የሚካ ጐረቤቶች ተሰበሰቡ÷ የዳንም ልጆች ተከትለው ደረሱባቸው።
- ²³ ፤ ወደ *ዓ*ንም ልጆች ጮኹ፥ የ*ዓ*ንም ልጆች ፊታቸውን መልሰው ሚካን። የምትጮኸው ምን ሆነህ ነው? አሉት።
- ²⁴ ፤ እርሱም*። የሠራኋቸውን አጣል*ክቴን ካህኦንም ይዛችሁ ሄዳችኋል፤ ሌላ ምን አለኝ? እናንተስ። ምን ሆነሃል እንዴት ትሉኛላችሁ? አለ*።*
- ²⁵ ፲ የዳንም ልጆች። የተቈጡ ሰዎች እንዳይወድቁብህ ነፍስህም የቤተ ሰቦችህም ነፍስ እንዳይጠፋብህት ድምፅህን በእኛ መካከል አታሰማ እሉት።
- ²⁶ ፤ የዳንም ልጆች መንገዳቸውን ሄዱ፤ ሚካም ከእርሱ እንደ በረቱ ባየ ጊዜ ተመልሶ ወደ ቤቱ ሄደ።
- ²⁷ ፤ እነርሱም ሚካ የሠራውን ጣዖትና ለእርሱ የነበረውን ካህን ይዘው ወደ ሌሳ፥ ጸጥ ብሎ ተዘልሎም ወደ ተቀመጠው ሕዝብ፥ መጡ፤ በሰይፍም ስለት መቱአቸው፥ ከተማይቱንም በእሳት እቃጠሉአት።
- ²⁸ ፤ ከተማይቱ ከሲዶና ራቅ ያለች ነበረችና፥ እነርሱም ከሌሎች ሰዎች ተለይተው ብቻቸውን ይኖሩ ነበርና የሚታደግ አልነበራቸውም። ሌሳም በቤትሮዖብ አጠገብ ባለች ሽለቆ ውስጥ ነበረች። ከተማይቱንም ሥርተው ተቀመጡባት።
- ²⁹ ፤ ከተማይቱንም ከእስራኤል በተወለደው በአባታቸው በዳን ስም ዳን ብለው ጠሩእት፤ የከተማይቱም ስም አስቀድሞ ሌሳ ነበረ።
- ³⁰ ፤ የዳንም ልጆች የተቀረጸውን ምስል ለራሳቸው አቆ*ሙ*፤ የሙሴም ልጅ የጌርሳም ልጅ ዮናታን፥ **እርሱና** ልጆቹ የአገሩ ሰዎች እስከሚማረኩበት ቀን ድረስ የዳን ነገድ ካህናት ነበሩ።
- ³¹ ፤ ሚካም ያደረገውን የተቀረጸ ምስል የእግዚአብሔር ቤት በሴሎ ባለበት ዘ*መን* ሁሉ አቆ*ሙ* ።

- በዚያም ዘ*መን* በእስራኤል ዘንድ ንጉሥ በሌለበት ጊዜ በተራራማው በኤፍሬም አገር ማዶ የተቀመጠ ሌዋዊ ነበረ፤ ከቤተ ልሔምም ይሁዳ ቁባት አገባ።
- ² ፤ ቁባቱም አመነዘረቸበት፥ ትቃውም ወደ አባትዋ ቤት ወደ ቤተ ልሔም ይሁዳ ሄደች፤ በዚያም አራት ወር ተቀመጠች።
- ³ ፤ ባልዋም ተነሣ÷ ከእርስዋም ዕርቅ ሽቶ ወደ ቤቱ ሊ*መ*ልሳት ፍለጋዋን ተከትሎ ሄደ፤ ከእርሱም ጋር አንድ አሽከር ሁለትም አህዮች ነበሩ። እርስዋም ወደ አባትዋ ቤት አገባችው፤ አባትዋም ባየው ጊዜ ደስ ብሎት ተገናኘው።
- ⁴ ፤ የብላቴናይቱም እባት አማቱ የግድ እለ÷ በቤቱም ሦስት ቀን ተቀመጠ፤ በሉም÷ ጠሑም÷ በዚ*ያ*ም አደፉ።
- ⁵ ፤ በእራተኛውም ቀን ጣልደው ተነሡ፥ እርሱም ለመሄድ ተነሣ፤ የብላቴናይቱም እባት አጣቹን። ሰውነትህን በቍራሽ እንጀራ አበርታ፥ ከዚያም በኋላ ትሄዳለህ አለው።
- ⁶ ፤ ተቀመጡም በእንድ ላይም በሉ ጠጡም፤ የብላቴናይቱም አባት ሰውዮውን። ዛሬ ደግሞ ከዚህ ለማደር÷ እባክህ÷ ፍቀድ÷ ልብህንም ደስ ይበለው አለው።
- ⁷ ፤ ሰውዮውም ሊሄድ ተነሣ፤ አጣቱ ግን የግድ አለው÷ ዳግመኛም በዚያ አደረ።

እስኪዋገድ ድረስ ቆይ አለው*።* ሁለቱም በሉ።

- ⁹ ፤ ሰውዮውም ከቁባቱና ከአሽከሩ *ጋ*ር ለመሄድ በተነሣ ጊዜ የብላቴናይቱ አባት አማቱ። እነሆ፥ ቀኦ ተዋግዶአል፤ በዚህ አደሩ፤ እነሆ፥ ቀኦ ለማለፍ ተዋግዶአል፤ ልባችሁ ደስ እንዲለው በዚህ አደሩ፤ ነገም ወደ ቤታችሁ እንድትደርሱ ማልዳችሁ *መንገ*ዳችሁን ትሄዳላችሁ አለው።
- ¹⁰ ፤ ሰውዮው ግን በዚያ ሌሊት ለማደር አልፊቀደም፥ ተነሥቶም ሄደ፥ ኢየሩሳሌምም ወደ ተባለች ወደ ኢያቡስ ፊት ለፊት ደረሰ። ከእርሱም ጋር ሁለት የተጫኦ አህዮች ነበሩ፥ ቁባቱም ከእርሱ ጋር ነበረች።
- ¹¹ ፤ ወደ ኢያቡስም በደረሱ ጊዜ *መ*ሸባቸው፥ አሽክሩም ጌታውን። ና፥ ወደዚህ ወደ ኢያቡሳው*ያን* ከተማ፥ እባክህ፥ እናቅና፥ በእርስዋም እንደር አለው።
- ¹² ፤ ጌታውም። ከእስራኤል ወገን ወዳልሆነች ወደ እንግዳ ከተማ አንገባም፤ እኛ ወደ ጊብዓ እንለፍ አለው።
- ¹³ ፤ አሽከሩንም። ና፥ ከእነዚህ ስፍራ ወደ እንዱ እንቅረብ፤ በጊብዓ ወይም በራማ እንደር አለው።
- ¹⁴ ፤ መንገዳቸውንም ይዘው ሄዱ፤ የብንያምም ነገድ በምትሆነው በጊብዓ አጠገብ ሳሉ ፀሐይ ገባችባቸው።
- ¹⁵ ፤ በጊብዓም ገብተው ያድሩ ዘንድ ወደዚያ አቀኑ። በገባም ጊዜ ሊያሳድራቸው ማንም በቤቱ አልተቀበላቸውምና በከተማው አደባባይ ተቀመጡ።
- ¹⁶ ፤ እነሆም፥ አንድ ሽማግሌ ከእርሻው ሥራ ወደ ማታ *መ*ጣ፤ ይህም ሰው ከተራራማው ከኤፍሬም አገር ነበረ በጊብዓም በእንግድነት ተቀምጦ ነበር፤ የዚያ አገር ሰዎች ግን ብንያማውያን ነበሩ።
- ¹⁷ ፤ ዓይ*ኑን*ም እንሥቶ *መንገ*ደኛውን በከተማው አደባባይ አየ፤ ሽማግሌውም። ወዴት ትሄዳለህ? ከወዴትስ መጣህ? አለው።
- ¹⁸ ፤ እርሱም። እኛ ከቤተ ልሔም ይሁዳ ወደ ተራራማው ወደ ኤፍሬም እገር ማዶ እናልፋለን፤ እኔ ከዚያ ነኝ÷ ወደ ቤተ ልሔምም ይሁዳሄጀ ነበር÷ አሁንም ወደ እግዚአብሔር ቤት እሄዳለሁ፤ በቤቱም የሚያሳድረኝ እጣሁ፤
- ¹⁹ ፤ ለአህዮቻችን ገለባና ገራራ አለን፤ ለእኔና ለገረድህ ከባሪያዎችህም *ጋ*ር ላለው አ**ሽከር እንጀራና የወ**ይን ሐጅ አለን፤ አንዳችም አላጣንም አለው።
- ²⁰ ፤ ሽማግሌውም ። ሰላም ከአንተ *ጋ*ር ይሁን፤ የምትሻውንም ሁሉ እኔ እስጥሃለሁ፤ በአደባባይ ግን አትደር አለው ።
- ²¹ ፤ ወደ ቤቱም አስገባው÷ ለአህዮቹም ገራራ ጣለላቸው፤ እግራቸውንም ታጠቡ፥ በሉም ጠጡም።
- ²² ፲ ሰውነታቸውንም ደስ ባሰኙ ጊዜ ወስላቶች የሆኦ የከተማው ሰዎች ቤቱን ከበቡ በሩንም ይደበድቡ ነበር፤ ባለቤቱንም ሽማግሌውን። ወደ ቤትህ የገባውን ሰው *እንድን*ደርስበት አውጣልን አሉት።
- ²³ ፤ ባለቤቱም ሽማግሌው ወደ እነርሱ ወጥቶ። ወንድሞቼ ሆይ፥ ይህን ክፉ ነገር፥ እባካችሁ፥ አታድርጉ፤ ይህ ሰው ወደ ቤቴ ገብቶአልና እንደዚህ ያለ ኃጢአት አትሥሩ።
- ²⁴ ፤ ድንግል ልሺና የእርሱም ቁባት፥ እነሆ፥ አሉ፥ አሁንም አወጣቸዋለሁ፤ አዋርዱአቸው *እን*ደ ወደዳችሁም አድርጉባቸው፤ ነገር ግን በዚህ ሰው ላይ እንደዚህ ያለ ኃጢአት አታድርጉ አላቸው።
- ²⁵ ፤ ሰዎቹ ግን ነገሩን አልሰሙም፤ ሰውዮውም ቁባቱን ይዞ አወጣላቸው፤ ደረሱባትም፥ ሌሊቱንም ሁሉ እስኪነጋ ድረስ አመነዘሩባት፤ ጎህ በቀደደም ጊዜ ለቀቁአት።
- ²⁶ ፤ ሴቲቱም ማለዳ መጣች፥ ጌታዋም ባለበት በሰውዮው ቤት ደጅ ወድቃ እስኪነጋ ድረስ በዚያ ቀረች።
- ²⁷ ፤ ጌታዋም ማለዳ ተነሣ የቤቱንም ደጅ ከፌተ÷ መንገዱንም ለመሄድ ወጣ፤ እነሆም ቁባቲቱ ሴት በቤቱ ደጃፍ ወድቃ÷ እጅዋም በመድረክ ላይ ነበረ።
- ²⁸ ፤ እርሱም። ተንሺ፥ እንሂድ አላት፤ እርስዋ ግን ሞታ ነበርና አልመለሰችም፤ በዚያን ጊዜ በአህያው ላይ ጫናት፥ ተንሥቶም ወደ ስፍራው ሄደ።
- ²⁹ ፤ ወደ ቤቱም በመጣ ጊዜ ካራ እነሣ÷ ቁባቱንም ይዞ ከእ**ጥን**ቶ ችዋ መለ*ያያ* ላይ ለእሥራ ሁለት ቈራርጦ ወደ እስራኤል እገር ሁሉ ሰደደ።
- ³⁰ ፤ ያየም ሁሉ ። የእስራኤል ልጆች ከግብፅ ምድር ከወጡ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እንዲህ ያለ ነገር ከቶ አልተደረገም÷ አልታየምም፤ አስቡት÷ በዚህም ተመካከሩ÷ ተነጋገሩም ይባባል ነበር።

- የ እስራኤልም ልጆች ሁሉ ወጡ፥ ማኅበሩም ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ድረስ፥ ከገለዓድም አገር ሰዎች ጋር፥ ወደ እግዚአብሔር ወደ ምጽጳ እንደ አንድ ሰው ሆነው ተሰበሰቡ።
- ² ፤ ከእስራኤልም ነገድ ሁሉ የሆኦ የሕዝብ ሁሉ እለቆች ሰይፍ በሚመዝዙ በቍጥርም አራት መቶ ሺህ እግረኞች በሆኦ በእግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ ቆ*ሙ።*
- ³ ፤ የብንያምም ልጆች የእስራኤል ልጆች ወደ ምጽጳ እንደ ወጡ ሰሙ። የእስራኤልም ልጆች። ይህ ክፉ ነገር እንደምን እንደ ተደረገ ንገሩን እሉ።
- ⁴ ፤ የተገደለችውም ሴት ባል ሌዋዊው እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። እኔና ቁባቴ በዚያ ለማደር ወደ ብንያም አገር ወደ ጊብዓ መጣን።
- ⁵ ፤ የጊብዓም ሰዎች ተነሡብኝ፥ ቤቱንም በሌሊት በእኛ ላይ ከበቡት፤ ሊገድሉኝም ወደዱ፥ በቁባቴም አጥብቀው አመነዘሩባት፥ አርስዋም ሞተች።
- ⁶ ፤ እኔም ቁባቴን ይዤ ቈራረኃጥጕኃት በእስራኤልም ዘንድ እንደዚህ ያለ ኃጢአትና ስንፍና ስለ ተሠራ ወደ እስራኤል ርስት እገር ሁሉ ሰደድሁ።
- ⁷ ፤ እነሆ÷ የእስራኤል ልጆች ሆይ÷ ሁላችሁ÷ ምክራችሁንና እዝናታችሁን በዚህ ስሑ።
- ⁸ ፤ ሕዝቡም ሁሉ እንደ እንድ ሰው ተነሥተው እሉ። ከእኛ ዘንድ ማንም ወደ ድንኳኦ እይሄድም፥ ወደ ቤቱም አይመለስም።
- ⁹ ፤ ነገር ግን በጊብዓ ላይ የምናደርገው ነገር ይህ ነው፤ በዕጣ እንወጣባታለን።
- ¹⁰ ፤ ወደ ብንያም ጊብዓ በመጡ ጊዜ እርስዋ በእስራኤል ላይ እንዳደረገችው እንደ ስንፍናዋ እንዲያደርጉ፥ ለሕዝብ ስንቅ የሚይዙ ከእስራኤል ነገድ ሁሉ ከመቶው አሥር ሰው ከሺሁም መቶ ሰው ከአሥሩም ሺህ አንድ ሺህ ሰው እንወስዓለን።
- ¹¹ ፤ የእስራኤልም ሰዎች ሁሉ እንደ አንድ ሰው ሆነው በከተማይቱ ላይ ተሰበሰቡ።
- 12
- ¹³ ፤ የእስራኤልም ነገዶች። በእናንተ መካከል የተደረገ ይህ ክፉ ነገር ምንድር ነው? አሁንም እንድንገድላቸው ከእስራኤልም ክፋትን እንድናርቅ በጊብዓ ውስጥ ያሉትን ምናምንቴዎቹን ሰዎች አውጥታችሁ ስሑን ብለው ወደ ብንያም ነገድ ሁሉ
- ¹⁴ ፤ የብንያምም ልጆች ከእስራኤል ልጆች ጋር ሊዋጉ ከየከተማው ወደ ጊብዓ ተሰበሰቡ።
- ¹⁵ ፤ በዚያም ቀን ከየከተማው የመጡ የብንያም ልጆች ተቈጠሩ፤ ቍጥራቸውም ከጊብዓ ሰዎች ሌላ ሀያ ስድስት ሺህ ሰይፍ የሚመዝዙ ሰዎች ነበሩ፤ ከጊብዓም ሰባት *መ*ቶ የተመረጡ ሰዎች ተቈጠሩ።
- ¹⁶ ፤ ከእነዚያም ሕዝብ ሁሉ ሰባት *መ*ቶ የተመረጡ ግራኝ ሰዎች ነበሩ፤ እነዚህም ሁሉ ድንጋይ ይወነጭፉ ነበር፤ አንዲት **ሐ**ጕርስ እንኳ አይስቱም።
- ¹⁷ ፤ ከብንያምም ልጆች ሌላ የእስራኤል ሰዎች አራት *መ*ቶ ሺህ ሰይፍ የሚመዝዙ ሰዎች ተቈጠሩ፤ እነዚህም ሁሉ ሰልራኞች ነበሩ።
- ¹⁸ ፤ የእስራኤልም ልጆች ተነሥተው ወደ ቤቴል ወጡ፥ እግዚአብሔርንም። የብንያምን ልጆች ለመውጋት አስቀድሞ ማን ይውጣልን? ብለው ጠየቁት፤ እግዚአብሔርም። ይሁዳ ይቅደም አለ።
- ¹⁹ ፤ የእስራኤልም ልጆች በማለዳ ተነሥተው በጊብዓ ፊት ሰፈሩ።
- ²⁰ ፲ የእስራኤልም ሰዎች ከብንያም *ጋ*ር ሊዋጉ ወጡ፤ የእስራኤልም ሰዎች በጊብዓ አጠንብ በእነርሱ ላይ ተሰልፊው ቆ*ሙ*።
- ²¹ ፤ የብንያምም ልጆች ከጊብዓ ወሑ÷ በዚያም ቀን ከእስራኤላው*ያን ህያ ሁለት ሺህ ሰዎች ገ*ደሉ*።*
- ²² ፤ ሕዝቡም፥ የእስራኤል ሰዎች፥ ተበራቱ፥ በፊተኛውም ቀን በተሰለፉበት ስፍራ ደግመው ተሰለፉ።
- ²³ ፤ የእስራኤልም ልጆች ወጥተው በእግዚአብሔር ፊት እስከ ማታ ድረስ አለቀሱ፤ እግዚአብሔርንም። ከወንድሞቻችን ከብንያም ልጆች ጋር ለመዋጋት ዳግመኛ እንቀርባለን? ብለው ጠየቁ። እግዚአብሔርም። በእነርሱ ላይ ውጡ አለ።
- ²⁴ ፤ በሁለተኛውም ቀን የእስራኤል ልጆች ኩብንያም ልጆች ጋር ሊዋጉ ቀረቡ።
- ²⁵ ፤ በሁለተኛውም ቀን ብንያም ከጊብዓ በእነርሱ ላይ ወጣ፥ ከእስራኤልም ልጆች ደግሞ አሥራ ስምንት ሺህ ሰዎች ገደሉ፤ እነዚህም ሁሉ ሰይፍ የሚ*መ*ዝዙ ነበሩ።
- ²⁶ ፤ የእስራኤልም ልጆች ሁሉ ሕዝቡም ሁሉ ወጥተው ወደ ቤቴል መጡ፥ አለቀሱም፥ በዚያም በአግዚአብሔር

ፊት ተቀመጡ፥ በዚያም ቀን እስከ ማታ ድረስ ጾሙ፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚቃጠልና የደኅንነት መሥዋዕት አቀረቡ።

- 27 -
- ²⁸ ፤ በዚያም ዘመን የእግዚአብሔር የቃል ኪዳኑ ታቦት በዚያ ነበረና፥ በዚያም ዘመን የአሮን ልጅ የአልዓዛር ልጅ ራንሐስ በፊቱ ይቆም ነበርና የእስራኤል ልጆች እግዚአብሔርን። ከወንድሞቻችን ከብንያም ልጆች ጋር ለመዋጋት ዳግመኛ እንውጣን
- ²⁹ ፤ እስራኤልም በጊብዓ ዙሪያ የተደበቁ ሰዎች አኖሩባት ።
- ³⁰ ፤ በሦስተኛውም ቀን የእስራኤል ልጆች ወደ ብንያም ልጆች ወጡ፥ በጊብዓም ፊት እንደ ቀድሞው ጊዜ ተሰለፉ።
- 31 ፤ የብንያምም ልጆች በሕዝቡ ላይ ወጡ፥ ከከተማይቱም ተሳቡ፤ እንደ ቀድሞውም ጊዜ፥ በአውራዎቹ መንገዶች፥ አንደኛው ወደ ቤቴል ሁለተኛውም ወደ ጊብዓ ሜዳ በሚወስዱት መንገዶች ላይ፥ ሕዝቡን ይመቱ ይገድሉም ጀመር፤
- ³² ፲ የብንያምም ልጆች። እንደ ቀድሞው በፊታችን ተመቱ አሉ። የእስራኤል ልጆች ግን። እንሽሽ፥ ከከተማም ወደ መንገድ እንሳባቸው አሉ።
- ³³ ፤ የእስራኤልም ሰዎች ሁሉ ከስፍራቸው ተነሥተው በበኣልታማር ተሰለፉ። ከእስራኤልም ተደብቀው የነበሩት ከስፍራቸው ከጊብዓ ሜዳ ወጡ።
- ³⁴ ፤ ከእስራኤልም ሁሉ የተመረጡ አሥር ሺህ ሰዎች ወደ ጊብዓ አንጻር መጡ፤ ሰልፍም በርትቶ ነበር፤ መከራም አንዲያገኛቸው አላወቁም ነበር።
- ³⁵ ፤ እግዚአብሔርም ብንያምን በእስራኤል ፊት *መታ*፤ በዚያም ቀን የእስራኤል ልጆች ከብንያም ሀያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ሰዎች ገደሉ፤ እነዚህ ሁሉ ሰይፍ የሚመዝዙ ነበሩ።
- ³⁶ ፲ የብንያም ልጆች እንደ ተመቱ አዩ፤ የእስራኤል ልጆች ግን በጊብዓ ላይ ባኖሩት ድብቅ ጦር ታምነዋልና ለብንያም ስፍራ ለቀቁላቸው።
- ³⁷ ፤ ተደብቀውም የነበሩት ፌ**ጥነው ወደ ጊብ**ዓ ሮሑ፤ ተደብቀውም የነበሩት መጥተው ከተማውን ሁሉ በሰይፍ ስለት መቱ።
- ³⁸ ፤ የተደበቁትም ሰዎች ከከተማው ብዙ ጢስ እንደ ደመና እንዲያስነው በእስራኤል ልጆችና በተደበቁት ሰዎች መካከል ምልክት ተደርሳ ነበር።
- ³⁹ ፲ የእስራኤልም ሰዎች ከሰልፉ አፈ*ገ*ፈጉ፤ ብንያጣውያንም። እንደ ቀድሞው ሰልፍ በፊታችን ተመትተዋል እያሉ ከእስራኤል ሰዎች **ሠላሳ የሚያህሉ ሰዎች መምታትና መግ**ደል ጀመሩ።
- ⁴⁰ ፤ ምልክቱ በሒሱ ዓምድ ከከተማው ሊወጣ በጀ*መ*ረ ጊዜ ብንያማው*ያን* ወደ ኃላቸው ተ*መ*ለከቱ፥ እነሆም፥ የሞላ ከተማው ጥፋት ወደ ሰማይ ወጣ።
- ⁴¹ ፤ የእስራኤልም ሰዎች ተመለሱ፥ የብንያምም ሰዎች ክፉ ነገር እንደ ደረሰባቸው አይተዋልና ደነገጡ።
- ⁴² ፤ ከእስራኤልም ሰዎች ፊት ጀርባቸውን መልሰው ወደ ምድረ በዓ መንገድ ሸሹ፤ ሰልፉም ተከታትሎ ደረሰባቸው፤ ከየከተማውም የወጡት በመካከላቸው ገደሉአቸው።
- ⁴³ ፤ ብ*ንያጣውያንን*ም ከበቡ፥ በምሥራቅም በኩል እስካለው እስከ ጊብዓ አንጻር ድረስ አሳደዱአቸው፥ በመኦሔም አጠ~~ፉ~~አቸው።
- ⁴⁴ ፤ ከብንያምም አሥራ ስምንት ሺህሰው ሞተ፤ እነዚህሁሉ ጽኦዓን ነበሩ።
- ⁴⁵ ፤ ከእነርሱም የተረፉት ተመልሰው ወደ ምድረ በዓ ወደ ሬሞን ዓለት ሸሹ፥ ከእነርሱም በየመንገዱ ላይ አምስት ሺህ ሰው ለቀሙ፤ ወደ ጊድአምም እሳደዱአቸው፥ ከእነርሱም ሁለት ሺህ ሰዎችን ገደሉ ።
- ⁴⁶ ፲ እንዲሁም በዚያ ቀን ከብንያም የሞቱት ህያ አምስት ሺህ ሰይፍ የሚ*መ*ዝዙ ሰዎች ነበሩ፲ እነዚህ ሁሉ ጽኦዓን ነበሩ።
- ⁴⁷ ፤ ስድስቱም መቶ ሰዎች ተመልሰው ወደ ምድረ በዳ ወደ ሬሞን ዓለት ሸኹ፥ በሬሞን ዓለት አራት ወር ተቀመጡ።
- ⁴⁸ ፲ የእስራኤልም ሰዎች ቡብንያም ልጆች ላይ *ዳግ*መኛ ተመለሱ፤ ሞላውን ከተማ ከብቱንም *ያገኙትን*ም ሁሉ በሰይፍ ስለት መቱ፤ ያገኙትንም ከተማ ሁሉ በእሳት አቃጠሉ።

- 🖍 እስራኤልም ሰዎች። ከእኛ ማንም ሰው ልጁን ለብንያም ልጆች አያጋባ ብለው በምጽጳ ተማምለው ነበር።
- ² ፤ ሕዝቡም ወደ ቤቴል መጥተው በዚያ በአግዚአብሔር ፊት እስከ ማታ ድረስ ተቀመጡ፥ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው ጽኑ ልቅሶ አለቀሱ።
- ³ ፤ እነርሱም። አቤቱ÷ የእስራኤል አምላክ ሆይ÷ ዛሬ ከእስራኤል አንድ ነገድ መታጣቱ÷ ስለ ምን ይሀ በእስራኤል ላይ ሆነ? አሉ።
- ⁴ ፤ በነጋውም ሕዝቡ ማልደው ተነሡ፥ በዚያም መሠዊያ ሠሩ፥ የሚቃጠልና የደኅንነት መሥዋዕትንም አቀረቡ።
- ⁵ ፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ወደ ምጽጳ ስላልወጣ ሰው። እርሱ ሬጽሞ ይገደል ብለው ታላቅ መሐላ ምለው ነበርና። ከእስራኤል ነገድ ሁሉ ወደ ጉባኤ ወደ እግዚአብሔር ያልወጣ ማን ነው? እሉ።
- ⁶ ፤ የእስራኤልም ልጆች ስለ ወንድሞቻቸው ስለ ብንያም ልጆች ተጸጽተው። ዛሬ ከእስራኤል አንድ ነገድ ጠፍቶአል።
- ⁷ ፤ እኛ ልጆቻችንን እንዳንድርላቸው በእግዚአብሔር ምለናልና የተረፉት ሚስቶችን እንዲያገኙ ምን እናድርግ? አሉ።
- ⁸ ፤ እነርሱም። ከእስራኤል ነገድ ወደ እግዚአብሔር ወደ ምጽጳ ያልወጣ ማን ነው? እሉ። እነሆም፥ ከኢያቢስ *ገ*ለዓድ ወደ ሰፊ*ሩ ወደ ጉባ*ኤ ማንም እልወጣም ነበር።
- ⁹ ፤ ሕዝቡም በተቈጠፉ ጊዜ÷ እነሆ÷ በኢያቢስ ገለዓድ የሚኖር ሰው አልተገኘም።
- ¹⁰ ፤ ማኅበሩም ወደዚያ አሥራ ሁለት ሺህ ኃያላን ሰዎች ሰድደው ። ሂዱ በኢያቢስ ገለዓድም ያሉትን ሰዎች ከሴቶችና ከሕፃናት ጋር በሰይፍ ስለት ግደሉ ።
- ¹¹ ፤ የምታደርጉትም ይህ ነው፤ ወንዱን ሁሉ፥ ከወንድ ጋር የተኛቸይቱንም ሴት ሁሉ **ፊጽማ**ችሁ አጥፉ ብለው አዘዙአቸው።
- ¹² ፤ ወንድ ያላወቁ አራት መቶ ቈነጃጅት ደናግሎች በኢያቢስ ገለዓድ በሚኖሩ መካከል አገኙ፤ በከነዓንም አገር ወዳለችው ወደ ሴሎ ወደ ሰራሩ አመጡአቸው።
- 13 ፤ ማኅበሩም ሁሉ በሬሞን ዓለት ወዳሉት ወደ ብንያም ልጆች መልክተኞችን ላኩ፥ በዕርቅ ቃልም ተናገሩአቸው።
- ¹⁴ ፤ በዚያም ጊዜ የብንያም ልጆች ተመለሱ፤ ከኢያቢስ ገለዓ**ድም ሴቶች ያ**ዳኦአቸውን ሴቶች አገቡአቸው። ነገር ግን የሚበቁ ሴቶች አላገኙም።
- ¹⁵ ፤ እግዚአብሔርም በእስራኤል ነገድ ውስጥ ስብራት ስላደረገ ሕዝቡ ስለ ብንያም ተጸጸቱ።
- ¹⁶ ፲ የጣኅበሩ ሽጣግሌዎች። ከብንያም ሴቶች ጠፍተዋልና የቀሩት ሰዎች ሚስት እንዲያገኙ ምን እናደር*ጋ*ለን? አሉ።
- ¹⁷ ፤ ደግሞም። ከእስራኤል አንድ ነገድ እንዳይደመሰስ ከብንያም ላመለጡት ርስት ይኑር።
- ¹⁸ ፤ የእስራኤልም ልጆች። ልጁን ለብንያም የሚድር ርጉም ይሁን ብለው ምለዋልና እኛ ልጆቻችንን ለእነርሱ ማ*ጋ*ባት አይሆንልንም እሉ።
- ¹⁹ ፤ እነርሱም። እነሆ÷ በቤቴል በሰሜን በኩል÷ ከቤቴልም ወደ ሴኬም በሚወስደው *መንገ*ድ በምሥራቅ በኩል÷ በለቦና በደቡብ በኩል ባለችው በሴሎ የእግዚአብሔር በዓል በየዓመቱ አለ አሉ።
- ²⁰ ፤ የብንያምንም ልጆች እንዲህ ብለው አዘዙአቸው። ሂዱ በወይኑ ስፍራ ተደበቁ፤
- ²¹ ፲ ተመልከቱም፥ እንሆም፥ የሴሎ ሴቶች ልጆች አታሞ ይዘው ለዘ**ፈን ሲወጡ ከወይኑ ስፍ**ራ ውጡ፥ ከሴሎም ሴቶች ልጆች ለየራሳችሁ ሚስት ንጠቁ፥ ወደ ብንያም ምድርም ሂዱ።
- ²² ፲ አባቶቻቸውና ወንድሞቻቸውም ሊጣሉእችሁ ወደ እኛ በመጡ ጊዜ። ስለ እኛ ጣሩአቸው፤ እኛ ሚስት ለያንዳንዳቸው በሰልፍ አልወሰድንላቸውምና፥ እናንተም በደል ይሆንባችሁ ስለ ነበረ አላጋባችኋቸውምና፥ እንላችኋለን።
- ²³ ፤ የብንያምም ልጆች እንዲሁ አደረጉ፥ በቍጥራቸውም መጠን ከተነጠቁት ዘፋኞች ሚስት ወሰዱ፤ ወደ ርስታቸውም ተመልሰው ሄዱ፥ ከተሞችንም ሥርተው ተቀመጡባቸው።
- ²⁴ ፤ በዚ*ያን* ጊዜም የእስራኤል ልጆች ከዚ*ያ ተነ*ሡ÷ እ*ያንዳን*ዱም ወደ ነገዱና ወደ ወገኑ ሄደ፤ ሰውም ሁሉ ከዚ*ያ* ወደ ርስቱ ተመለሰ።
- ²⁵ ፤ በዚያም ዘመን በእስራኤል ዘንድ ንጉሥ አልነበረም፤ ሰው ሁሉ በፊ*ቱ መ*ልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር።

